

احمد شاه (پوپلزی)
دالاهي ارشادانو مفسر
دبينتنو دادبي تاريخ سپاهي
شاعر، ليکوال او نقد گير

د کتاب نوم: ((دنبځی حقوق په اسلام کبني))
ليکونکی: احمد شاه (پوپلزی)
کمپوز: احمد شاه (پوپلزی)
ډيزاين: احمد شاه (پوپلزی)
اول چاپ: 1380 هجري شمسي
دوهم چاپ: 1382 هجري شمسي کال
د قوس دمياشتي 10 نيټه 0
[پيښور_پاکستان]
د چاپ حق محفوظ دي

احمد شاه پوپلزي د شروع مياشت اوله د سرطان او اختتام د اسد د مياشتي 31 نيټه د 1380 هجري شمسي کال.

يادونه

په دې کتاب کې ډيره مهمه او پر زړه پوري جمله الاهي تحفه ده دا په دې خاطر غوره سویده چې زموږ د ټول مضمون اصلي هدف او مرام څرگنده وي يعني هر هغه څه چې ويل سويدي د همدې تحفي د را زونو څرگندوی دي. موږ دا مضمون په ډيرو لنډو الفاظو کې را غونډه کړيدئ په دې خاطر چې اصلي هدف او مرام په واضح ډول سره بيان سوی وي. د ويونکي د پاره ډيره آسانتيا او د وخت نه ضايع کيدل هم په نظر کې نيول سوي دي او د بيا سوال د پاره هيڅ يوه خاليگاه او ځای نه وي پاته سوی ترتيب او تنظيم سو.

د قرآني ارشاداتو او تفاسيرو او د حضرت محمد (ص) د پوره ارشاداتو ، اعمالو او کردارو په نظر کي نيولو سره د ډير بحث او څيړني وروسته شروع او د پروردگار د رحم او مهرباني په کمک سره اتمام ته ورسيدی . که څه هم احاديث نبوي په بخاري شريف او مسلم شريف کي هم ډيرو و خو صرف مور د خپل دليل د ټينگولو د پاره د قرآن عظيم الشان څخه استفاده وکړه خود نړي ټول مسلمانان د دې پاک او مقدس کتاب نازيليدل بيخايه و نه گڼي او دکمبود سوال په کښي پيدا نه کړي . دا کتاب چي پردرو برخو ويشل سويدي او له برخه يي د ذهن د روښانه کولو ، دوهمه برخه يي د ذهن د اماده کولو او دريمه برخه يي د عملي کولو په غرض او بنياد په نظر کي نيولو سره ترتيب او تنظيم سويدي . اميد لرم گران مينه وال د خپلو پاکو احساساتو په درلودلو سره حقيقت او څرگنده تحفه په غور سره مطالعه او ترخپل نظر لاندې تير کړي ، خو وکولاي سي د بشر د حقوقو څخه د دفاع په خاطر مستقيم او حقاني دليل ولري . خصوصاً زموږ خويندي بايد د دې مضمون څخه په گټه اخيستلو سره د دښمنانو سوالونه رد او د بې بنياده نظريو د رسوا کولو د پاره ځانونه چمتو کړي .

ومن الله توفيق

بسم الله الرحمن الرحيم
دنبځي حقوق په اسلام کښي
(قرآن او نبځه))
لمړي دنبځي موجود ديت:

داسي معلومېږي په جهان کي دوي نظريي موجودي دي.

1. ماترياليزم 2. آيدياليزم
اول ماترياليزم:

ددې ډلي پيروانان ننني کمونستان دي. دوی داسي مفکوره لري ((ماده نه خلق کيږي او نه دمنځه ځي)) بلکه ديوه حالت څخه په بل حالت تبديليږي. کومه ماده چي د اول څخه موجوده وه خود بخوده طبيعت راوستي ده. انسانان هم دهمدې تغير په واسطه پيدا کيږي، لکه نور نباتات او حيوانات او همداسي مري. يعنې د آخرت د ورځي، سوال او جواب او الاهي قدرت څخه منکر دي او په بيا ژوندي کيدو باندي عقیده نلري. دنيا همدا ژوند بولي او همدا غرض. مور دلته پخپل بحث کي په دوی غرض نلرو او نه هم د دوی د ذهنونو څيړنه کوو. صرف د معلوماتو د اضافه کيدو په خاطر لنډ بحث و سو.

دوهم: آيدياليزم:

آيديالستان په دې فکر او عقیده دي چي د انسانانو او ټولو کائينا تو پيدا کونکي رب العزت الله جل جلاله دی. هغه ذات چي با قدرت او د انسانانو د تفکر څخه ليري دی همدا خداي (ج) دی چي د خرافاتو، پوځو او بيخايه اعتقاداتو د محوه کولو په غرض يې د همدې خپلو بندگانو (انسانانو) له جملې څخه غوره بندگان (صالح او خير خواه) د خپل استاذي په ډول د رسالت په معني نه د وکالت په معني مقرر کړيدي چي مور هغو ته پيغمبر يا نبي وايو او هريوه د الاهي استاذي په شکل الاهي کتاب څخه گټه اخيستل. لکه تورات، زبور، انجيل او قرآن. دې پيغمبرانو او انبياوو د الاهي کتابونو څخه د خپل امت د پاره لاري او قوانين درلودل. مور د قرآن عظيم الشان د مقدس کتاب په درلودلو سره د ټولو هغه آسماني کتابونو او صحيفو قبلونه کوو چي په هغه وخت کي (تر حضرت محمد (ص) نه مخکي) موجود وه خود شريعت غړا محمد ي په راتللو سره د هغه کتابونو او قوانينو پابند نه يو، ځکه مور ته پروردگار عالم جامع او کامل کتاب (قرآن) په تحفه کښي را کړيدئ او د پخوانيو پيغامبرانو حالت او احوال يې په منظمه او کامله توگه تشریح کړيدئ او نوريې د فعلا د پاره بې اعتباره گرځولي دي. ځکه خود مور دلته د قرآن عظيم الشان ارشادات څيړو خو وکولای سو هر هغه سو تفاهمات چي د خلگو په ذهنونو کي ثبت دي ليري کړای سو. او دا ثابتنه کو چي گناه او د هغې مرتکب انسان دی نه الاهي قانون. دلته مور دنبځي حقوق د اسلام د مقدس دين له نظره څيړو او دا ثابتنه کولای سو چي فقط په نړۍ کي د انسانانو د قانون او برابرئ محافظ همدا د اسلام مبارک دين او موجوده د پروردگار عالم کلام يعنې قرآن عظيم الشان دی. دا ځکه چي پروردگار عالم دې دين ته کامل ويلي دي لکه چي فرمايي:

الْيَوْمَ ذَكَّمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَذَكَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضَيْتُمْ لَكُمْ الْوَسْلَامَ دِينًا (المائده آيت 3)

ترجمه: مور نن ورځ ستاسي د پاره مکمل وگرځاوه دين ستاسي او تمام مي کړه نعمتونه خپل پرتاسي باندي او غوره مي وگرځاوه ستاسي د پاره دين د اسلام.

دامبارک آيت هغه آخري لارښوونه ده چي د ډيرو علماوو بلکه اکثریت عقیده پردې ده چي دا آخري آيت دې چي پر رسول كريم (ص) باندي نازل سويدئ. او پس له دې څخه بيا بل آيت نه دې نازل سوئ. مخکي له دې چي د دې مبارک آيت په

تحليل او خبر نه پيل وکړو بايد و وايو اصلي هدف چي د اسلام څخه دی و څپرو دا څنگه کلمه ده؟
چا وويل؟

څنگه منع ته راغله؟

او څه معني لري؟

اسلام: دا هغه کلمه ده چي زموږ نيکه حضرت ابراهيم عليه السلام

د خپل شوق او محبت په توگه ويلي او پيروانان يې د اسلام يا مسلمانانو په نوم معرفي کړيدي. لکه چي قرآن عظيم الشان په دې باره کي فرمايي:

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلِيَ دَبَّيْكُمْ رِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ (الحج ايت 78)

ترجمه: نه يې دئ گرځولي پر تاسي باندي کم زور او مشقت په دين کښي. تاسي مطابعت وکړي د پلار خپل ابراهيم عليه السلام او نوم د اسلام هم ده ايښي دی. مخکي.

د اسلام معني: دا کلمه هر څوک پخپل ذهن سره معني کولای سي په داسي شرط چي د سلامتی، سالم والي او تسليميدلو معني ولري. ځکه دا لفظ هغه وخت رايچ سوچي د ابراهيم عليه السلام د خولي څخه راو وتی. په تائيد د دې خبري ټول اديان چي د حضرت ابراهيم عليه السلام د زماني څخه د حضرت رسول اکرم (ص) تر مبعوث کيدو پوري منع ته راغلي دي په هغه شرط چي د پروردگار عالم ارشاد اتو انبيا عليهم السلام او پيغامبرانو ته يې د تسليم غاړه ايښي وي هم ويل کيږي، خود حضرت محمد (ص) تر مبعوث کيدو وروسته هغه ټول پخواني اديان محوه سوه او صرف د حضرت محمد (ص) دين د اسلام په نوم و پيژندل سو.

دلته پرهدي خبري باندي کفايت کوو ځکه د خپل اصلي هدف څخه وزو (د بنځی قوانین په قرآن کي) څومره حقوق لري او په کومه اندازه کولای سي په جامعه کي خپل رول په مثبت او سالمه توگه ولوبوي. دکارد کولو او علم د حاصلولو په غرض تر کومو شرايطولا ندي کولاي سي فاعل سي دا ځکه مور د حد او حدود نوم ذکر کړ ځکه چي اسلامي جامعه او غير اسلامي جامعه يود بله متضاد قوانين لري او هيڅکله يوه مسلمانانه بنځه د غير اسلامي جامعي د بنځونمايندگي نسي کولای دلته يوه لازمي خبره لرو هغه؛

اول: بعضي مسائل او سوالونه د انسان په ذهن کي راگرځي چي د هغوی جواب ممکن نه دئ. مثلاً د رب العزت ليدل په دې دنيا کي، د جنت او د ورځ ليدل، د قبر عذاب، سوال او جواب او نور. مور په الاهي دين کښي دوه قانونه لرو.

اول: عقیده او ایمان درلودل په غیب سره:

مسلمانان په آمنت بالله (الايه) سره کامل ایمان لري دا ځکه چي بيله خاصي عقيدې څخه مسایل نه حل کيږي او نه هم د هغو د پاره کوم مکمل عقلي دليل وړاندي کولای سو ځکه اکثره مسایل د انسان د واک او اختيار څخه وتي دي بايد پرې بحث ونه سي او چوپه خوله اختيار کړي.

دوهم: د ژوندانه د سمون د پاره هراړخيز قوانين سته چي هر انسان د خپل مغز او ذهني افادې په واسطه کولای سي تشریح ولری.

د دې خبري ويل ځکه مور ته ضروري وو چي په راتلونکي بحثونو کي به دا ثابته سي څنگه سوال او څنگه جواب. مور د مخه يولنډ بحث درلودی چي په ځينو مواردو کښي مسلمانان صرف ایمان په غیب سره لری چي يوه خبره همدلته داده:

اول: دانسان پيدا ايښت بيله پلاره او بيله مور.

دوهم: دانسان پيدا ايښت بيله مور.

دریم: دانسان پيدا ايښت بيله پلاره.

دادري خلقتونونه رب العزت دخپلی خدایي دبنکاره کولو او ثابت کیدو په غرض دخپلو نورو خلقتونو په لړ کي درولی دی. اول یې بابا آدم علیه السلام چي نه مور لری نه پلار.

دوهم یې بی بی حوا (رض عنها) ده چي پلار لری یعنی بابا آدم علیه السلام ولي مور نلري.

دریم حضرت عیسی علیه السلام دی چي مور لري یعنی بی بی مریم ولي پلار نلري. ویونکي دي دلته پوښتنه نه کوي چي دادري خلقته څنگه وسوه؟ ځکه مور مخکي دامنلی وه چي

بعضی سوالونه په مکمله توگه جواب نلري که څه ناڅه هم ووايو بیا هم قانع کونکي دلیل نسو پیدا کولای نو ځکه وایو چي ایمان په غیب سره درلودل زموږ خاصه ده. که څه هم ووايو په قرآن عظیم الشان کي دهریوه دپاره ډیر دلائل وړاندي سویدی لکه د بابا آدم علیه السلام په باره کي، چي د مخکي د مخ وچه خاوره او بیا دهغي غونډیدل په ختو او بنسټل او بیا په پاڅه توگه تبدیل بیا وروسته د بابا آدم علیه السلام وجود دهغي ختی نه په الاهي امر سره، او بیا د بی بی حوا (رض عنها) پیدا کیدل د بابا آدم علیه السلام څخه چي هغه بیده وو کله چي راکښې نستی. دهغه د چپه پښتی څخه بی بی حوا پیدا سوي وه او د حضرت عیسی علیه السلام پیدا کیدل او د حضرت جبرائیل علیه السلام نزول و بی بی مریمی ته لکه چي په 16 سپاره کي د قرآن پاک دا قصه په تفصیل سره بیان سویده، خو بیا هم وایي په سوال کي سوال پیدا کیږي صرف عقیده وي مسئلې دي د هر هغه چا د پاره چي د پروردگار عالم پر وحدانیت باندي بلا شک و شبه ایمان لري د ارتباط په خاطر چي پوه سو بنځه څنگه پیدا سوه؟

ولي پیدا سوه؟

او څومره حقوق لري؟ دامبارک آیت را اخلو.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ رِئِيسًا (ايت 189) الاعراف

ترجمه: همدغه رب العزت دی چي تاسي يې خلق کړي یا ست د یوه انسان څخه او گرځولې یې ده (پیدا یې کړه) د دغه انسان څخه بنځه په خاطر دې چي د ده زړه آرام او تسکین سي.

انشاء الله د پورته سوالونو جواب په مکمله توگه سره پیدا سو.

تفسیر: که په غور سره دامبارک آیت ترخپلي څیړني لاندې ونیسو دا به راته معلومه سي چي د بی بی حوا پیدا یښت په هر قسم چي وو د حضرت بابا آدم علیه السلام په خواهش او د ده د آراموالي د پاره وسو. ځکه د حضرت آدم علیه السلام او سیدل په یوازي توگه د ده خپل د پاره د قبول وړ نه وه، انسان اجتماعي خصلت لري او یوازي والی یوازي د الله (ج) د پاره بس دی. بل دا چي پروردگار عالم اکثره مخلوقات جوړه جوړه پیدا کړی دي چي آینه په پرې بحث وکړو ځکه حضرت آدم علیه السلام هم دخپلی جوړې د پاره غوښتنه او دو عاگانې کولی. که څه هم آدم علیه السلام بنځه نه وه لیدلې او تصوريي د بنځي هم نه درلودی خو پروردگار پخپل کامل علم سره پوهیدی چي د بنځي ضرورت لازمي دی. ځکه د ژوندانه رونق هم بیله بنځي څخه سمون نه خوري او په اصل کي د کورونو د ترتیب او هم روښانه ساتلو د پاره یونه هیریدونکی جزدی، نو ځکه یې دانفیس او باقدرته انسان غوره کړ چي په هره زمانه او هر وقت کښي ورته بې حده ضرورت لیدل کیږي. او که مبالغه ونکړو باید وویل سي چي ژوند بیله بنځي څخه کامل نه بلکه نیمگړی دی او هغه هم په تیارو کي. دا برتري د لمړي ځل د پاره پروردگار عالم و بی بی حوا ته ورکړه. اوس به څنگه سترگی پتي کړو او یا هم ووايو چي بنځه بې اهمیته ده او یا هم په کورونو کي د زینت وسیله ده. هغه وخت چي زموږ پلار آدم علیه السلام نا آرام او بې کراره وو دامعني نه وه چي گواکي هغه وږي او تږي وو او یا هم دکورد جنجال (صفایي) او دیگ پخولوله امله په تنگ راغلی وو او یا یې هم ټوله ورځ جاروب کاوه، بلکه هدف دلته وو چي دخپل همجنس په نه درلودلو سره یې دکمبود احساس کاوه خبرو کولو او جواب اخیستلو د پاره یې هم جنس نه درلودی ځکه نو نا آرام بنکاره کیدي په دې خاطر چي په

آينده کي خوشحال آرام اود ژوند په تيرولو کي سعادت ور په برخه وي اود نورو موجوداتو په خيروي هم جوړه ولري و پروردگار عالم ته په زاري وو. پروردگار هم دده د خپل وجود څخه د حضرت بي بي حوا رض عنها (پيداينست وکړ دا په دې خاطر:

هر هغه څه چي په مشکل او زحمت سره لاس ته راځي هغه ډير گران او با ارزښته وي او هيڅوقت د هغه د ضايع کيدو طرز نه منل کيږي خوبل عکس که په ډيره ارزانه او ياهم مفتته توگه کم سوغات او ياهم د ژوند د ضرورياتو اسباب د بنده ولاس ته ور سيږي د هغه قيمت او قدر لږ وي. په همدې وجه پروردگار عالم دده د خپل وجود څنگه دده هم جنس په داسي وخت کي پيدا کړه چي هم دده انتهايي ضرورت وو او هم دده د بدن يوه ټوټه وه چي ضرورت دده د محبت سبب سوه او داسي يوه تحفه وه چي هم د نسل د ډيروالي ، هم د خون شريکي او هم د ضرورت جز لاينفک وو. د پروردگار عالم مقبول ترين بنده سردار دو عالم حضرت محمد (ص) څخه د لورد پيداينست په باره کي داسي ارشاد دی. ((په هغه کور کي څلويښت ورځي نوراوري چي هلته لور پيدا سي)) .
دوهم دليل:

کله چي حضرت آدم عليه السلام د بي بي حوا (رض عنها) سره د جنت څخه و مخکي ته راکښته سو نو د نسل د ډيروالي په خاطر د رب العزت د خوا څخه دا قانون ورته وضع سو چي ورور دي خور په نکاح کړي لکه چي همدا سي کيدل.
د حضرت آدم عليه السلام دوه زامن وه (قابيل او هابيل) دي دواړو د خپلي خور پرسرلا نجه جوړه کړه په دې معني چي هريوه د دوي غوښتل دا خپله خور په نکاح کړي ځکه دا خور ډيره حسينه ، هونسياره او چالاکه وه ، که څه هم دا انجلی خپل پلار (آدم عليه السلام) وهاييل ته په نکاح ورکړه خود دې انجلی هغه ورور چي ددې سره يوځای دمورپه رحم کي موجود وو او دوي دواړه په دوگانگي شکل سره پيداسوي وه د قابيل پنوم يا ديده مخالفت وکړ تردې اندازې چي خبره جگړې ته ودریده او قابيل هاييل و واژه که څه هم د دوي پلار و دوی ته د خيرات کولو پيشنهاده کړی وو چي د هريوه د خيرات د قبول کيدو په صورت کي دي هغه اقليما نکاح کړي .
قصه به رالنده کړو نتيجه اخلو:

دا منازعه د ضرورت په خاطر وه نه د مال او متاع په لحاظ . ځکه مور پورته و ويل د بنخي موجوديت اود هغي ضرورت په جامعه کښي يوضروي اود نظره څخه نه لويدونکی بحث دی. په همدې خاطر رب العزت پخپله د بنخي موجوديت لا زمي او ضروري عنصر گڼلی دی. ځکه نورو مخلوقاتو ددې ځای نسو نيولای. قابيل او هاييل هم ددې مفکورې په درلودلو سره دا غوښتل چي خپل کور او ژوند ته لا رونق ورکړي اود هرانسان هم دا خواهش دی چي تر نورو برتره اوسي.
دريم دليل:

مور ته دا ثابتته ده چي ژوند بيله بنخي څخه نيماگړی دی. په دې ترتيب د خپل ثبوت د لا ټينگولو د پاره دموسي عليه السلام دمور بيان په لنډ ډول داسي بيانوگ فرعون خوب وليدی چي د بيت المقدس د طرفه څخه اور راسي او په مصر کښي دمصريانو کورونه سوځي خود بني اسرائيلو په کورونو کي نه ننوزی او هغوی سلامت پاته کيږي. امر صادر سو چي د وخت عالمان دي د خوب تعبير وکړي. د زماني او وخت راهبانو په گله سره دا فيصله وکړه او فتوا صادره سوه ((په بني اسرائيلو کي يوماشوم پيدا کيږي ستا سلطنت او پادشاهي ختموي)) .
فرعون چي دا جواب واوريدئ امريې وکړد هربني اسرائيل په کور کي چي هلک پيدا کيږي هغه و وژنی. تردې اندازې چي د بني اسرائيلو او يازره تنه ماشومان و وژل سول. د حضرت موسي عليه السلام په پيدا کيدو سره د هغه مور ډير وار خطا سوه او نه پوهیده چي څه وکړي اودا هلک چيري پت کړي ځکه د فرزند وژل هغه هم دمورپه مخ کي د صبر او تحمل

خه ليري كاردئ.

پروردگار عالم د تجويز پيش كولو په خاطر د دې هلك مورت داسي فرمايي .

رِذِّدْ وَوَحِينًا رُلِي دُمَكَ مَا يُوحَى (38) دَنْ اَفْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ قَاذِفِيهِ فِي الِيمِّ قَلِيلَقَه الِيمِّ
بِالسَّاحِلِ يَحِي حُذُهُ عَدُوْلِي وَعَدُوْلُهُ وَدَلَقِيْتُ عَلَيكَ مَحْيِي مَنِي وَلِتَصْنَعَ عَلَي عَيْنِي (طه ايت 38)
_ (39)

ترجمه: هغه زمان چي وحي وکړه مور په وحي کولو سره واچوه (دغه هلك) په صندوق کي اوبيا وغورځوه داصندق په درياب کي پس ودي غورځوي داصندق درياب په يوه څنډه کي چي ونيسي دی (پيدا کړي) دننمن زما اودننمن دده واچوله ماخپله مينه په تا باندي چي تربيت وسي ستا زما تر نظر لاندې.

تفسير: هلته د فرعون په کور کي هلك نه وو کله چي نوموړي صندوق د اوبو په منځ کي د فرعون وکورته داخل سو نو د فرعون بنځي امر وکړ چي صندوق د اوبو څخه را وباسي. د هلك په ليدلو سره ډيره خوشحاله سوه ځکه پروردگار عالم د دې په زړه کي دموسي عليه السلام مينه اومحبت دومره ډير ور پيدا کړ چي هغه يې پخپل اسرار سره د زوي په نوم وبللی. فرعون اسرار کاوه چي داهلك زموږ دننمن دئ اودده وزيرانو هم دا خبره تائيدوله خود فرعون بنځي هغه ټوله پرله پسې رد کول. تردې اندازې چي يوه ورځ موسي عليه السلام د فرعون په بغل کي دهغه ډيره کش کړه فرعون په غضب شو او وي ويل داهم هغه د بني اسرائيلو هلك دئ. ولي رضاعي مور يې وويل نه داماشوم دئ. په ښه اوبد کله پوهيږي ، امتحان يې کړه.

روايت دئ چي وايي د فرعون بنځي امر وکړ يوه د اورسکروته اويوه ټوټه سره زردي را وړل سي اوددې هلك په مخ کي دي پراته وي چي فرعون پخپله ددې حرکت اندازه وکړي. هلك کوم يوه ته لاس اچوي. وايي موسي درب العزت په لارښوونه واورته لاس واچوئ او هغه يې و خپلي خولې ته يو وړئ چي ژبه مبارکه يې په وسو ځيدل ځکه خود فرعون بنځي ښه دليل پيدا کړ او اسراريې په دې کاوه دامعصوم بې گناه دی. رب العزت ددې په زړه کي دميني اومحبت گلان غوړولي وه او غوښتل يې ددې په واسطه موسي لوي سي.

نتيجه: که چيري د دې دوو بنځو (دموسي د مور اود فرعون بنځي) موجوديت نه وای نو حضرت موسي به څنگه او چيرته لوئيدی؟ (الله پاک په هرڅه باندي قادر دئ خو)

د صندوق تدبير اود هغه وړل د فرعون کورته او هلته لوئيدل د موسي درب العزت رضا وه چي ددې دوو بنځو په واسطه ترسره سول.

خلورم دليل:

مور په دې ډير غټ او طولاني بحث کي فقط هغه خبري چي زموږ غرض وو را واخيستي د دې لپاره چي خپل دليل قوي کړاي سو. ويونکي دي خپل سوالونه په نورو کتابونو کي حل کړي. صرف دقرآن عظيم الشان د 16 سپاري دمريم دسوره نه مور لنډه افاده رااخيستي هغه هم داده رب العزت فرماي

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ رِذًا اَنْتَبَدَتْ مِنْ دَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (16) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَهَارَسَلْنَا رُلِيهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (17) قَالَتْ رَبِّي اِذْ عُوذُ بِالرَّحْمَانِ مِنْكَ رِنُ كُنْتَ
تَقِيًّا (18) قَالَ رِنَّمَا دَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِدَهَبٍ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا (19) قَالَتْ دَنِّي يَكُوْنُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ دَكُنْ بَغِيًّا (20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ

وَرَحْمَىٰ مَنَّا وَكَانَ دَمْرًا مَّقْضِيًّا (21) مريم

ترجمه: ياد کړه په دغه کتاب کي قصه د مريمي کله چي لاره دخپلي کورنۍ څخه هغه ځای ته چي په شرقي طرف د بيت المقدس کي وه نويې پرده ونيول (دپاره دغسل دحيض) نو وليږئ مور دې ته (پس له غسل او جامو اغوستلو نه) روح خپل (جبرائيل عليه السلام) پس شکل يې خپل جوړ کړ دپاره دکامل ځوان پشان. کله چي بي بي مريمي دا ځوان وليدی، نو وې ويل:

زه پناه غواړم په رحمن سره له تانه که ته يې پرهيزگاره (زما څخه ليري ولاړسه) جبرائيل عليه السلام وويل: بيشکه همدغه خبره ده خو زه راليرئ يم رب ستا د پاره ددې چي و بخنم تاته (په امر د رب) يو هلک صالح او پاک. مريمي و ويل: څنگه به پيدا سي ماته زوی حال دا چي نه دئ رسيدلئ ماته هيڅ بشر (نکاح مي نه ده تړلي) او نه هم زه بدکاره وم هيڅ چيري.

و ويل جبرائيل عليه السلام: همداسي ده لکه ته چي وايې خور رب العالمين فرمايي چي دا کار پما باندي ډير آسانه دئ الايه لنده دا چي حامله سوه او بيا حضرت عيسي عليه السلام تولد سو بيله پلاره څخه. زمور مقصد اصلاً په بي بي مريمي باندي دئ مريم په معني کنبی خدمتگار ته ويل کيږي په دې معني د بي بي مريمي مور د ځانه سره دا عهد کړي وو کم هغه اولاد چي د دې څخه و دنيا ته راځي هغه به د بيت المقدس د خدمت د پاره وقف کوي. ځکه نو د بي بي مريمي ژوند د بيت المقدس د پاره چي خدمت وکړي وقف سوئ وو. په هر صورت کي چي وو بي بي مريمه ډيره پاکه _ صالحه او پرهيزگاره انجلی وه. د دې دعفت او پاکۍ په باره کي پروردگار عالم 23 ځايه په قرآن عظيم الشان کي صفت کړيدی. او حضرت عيسي عليه السلام په زانگو کي دخپلي مور د پاکئ او د رب العزت د وحدانيت سبق خلکو ته کاوه.

نتيجه: پروردگار عالم خپل بندگان نه هيروي او نه يې هم دلهو لعبد پاره پيدا کړيدي. هغه څوک چي د رب العزت عبادت کوي الله پاک هم هغه د حکمت او درجې خاوند گرځوي. د دې خبري په تائيد سره مور وويلاي سو. پروردگار عالم وبنځي ته هم لويه درجه ورکړيده. تراوسه چي مور د بنځي په باره کي معلومات وړاندي کړيدي هغه ټول قرآني ارشادات او الاهي کلام وو چي يوه هم همدغه د بي بي مريمي قصه وه. که په دقيقه توگه سره ورته وگورو دومره لوی عظمت او دبدبه د بي بي مريمي ساده خبره نه ده.

پنځم دليل:

که چيري خبره په عقل او منطق باندي ولاړه وي او نارينه خپل ځان ته دا حق ورکوي چي د بل انسان حق ترپنسولا ندي کړي هغه نادان او سرپيچونکي وگنې نو راسي د دې واقعي څخه چي قرآن د هغه نه روايت لري ځانونه باخبر کړو او تصديق کړو دا خبره چي د علم دروازه د هرانسان په مخ باندي خلاصه ده د حضرت سليمان عليه السلام نوم ټولو مسلمانانو اوريدلی دی. خود ده په څنگ کي د بي بي بلقيس نوم هم بايد د ياده څخه ونه باسو. قصه داسي ده حضرت سليمان عليه السلام د بيت الله شريفی د زيارت څخه وروسته د يمن و خواته په سفر آغاز وکړ. ترڅه منزل وروسته يې اراده وکړه په هغسي ځای کي چي ډيره شين گياه وه لږ څه دمه وکړي. هډ هډ چي مور ورته ملاچرگک وايو د موقع څخه استفاده وکړه هواته والووت او د باغونو ننداره يې کوله چي د بل مرغه سره يوځای سو او هغه ورته د بي بي بلقيسي شان او شوکت و بنووي چي د دې ملک پادشاهي يې ترخپلي ادارې لاندي راوستي وه. حضرت سليمان عليه السلام د هډ هډ په غيب کيدلو سره په قهر سو. اراده يې وکړه چي هډ هډ وورني هغه ورته دعجائبي قص بيان داسي وکړ:

ددي ملک پادشاهي ديوې بنځي په واک کي ده. اوداهغه خلگ دي چي ولمرته سجده کوي. ستا د قدرت او امر لاندي نه دي.

حضرت سليمان د معلومولو دپاره يو خط داسي وليکی.

رَبُّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَرَبُّهُ بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (30) اِذْ لَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَذُنُوبِي مُسْلِمِينَ (31) الایه (النمل)

ترجمه: بیشکه دغه (لیک) د سلیمان د خواخه راغلی دی او بیشکه (مضمون د دې لیک دادی چي شروع په نامه دالله چي خورا ډیر مهربانه او ډیر رحم والادی. لویی او کبرمه کوي تاسي پرما اوراسی ماته مسلمانان او غاړه ایښودونکي. **قَالَتْ يَا ذَيْبُهَا الْمَلَأُ ذَفْتُونِي فِي ذَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعِيٍّ ذَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِي (32) قَالُوا نَحْنُ ذُوْلُو قُوَى وَذُوْلُو اِبْهَسٍ شَدِيدٍ وَالْذَمْرُ لِيْكَ قَانظِرِي مَاذَا يَفْعَلُنَّ (33) قَالَتْ رَبَّنَا الْمُلُوكَ رِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً ذَفَسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا ذِعْزِيَّ ذَهْلَهَا ذَذَلِيَّ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (34) وَرَبِّي مُرْسِلَةٌ رِلِيْهِمْ بِهَدْيِيٍّ فَنَاطِرِيٍّ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ (35) الایه النمل**

کم وخت چي داخط بلقيس ته ورسيدئ هغي د خپلو وزيرانو سره په تخت باندي ناسته وه وې ويل:

ترجمه: وويل بلقيسي اي اشرافو مشهوره راكړئ تاسي ماته په دغه كارزما كښي ، نه يم زه فيصله كوونكي دكوم كار ترهغي پوري چي حاضرئ تاسي ماته (مشهوره راكړي) . وويل دغو اشرافو چي موږ خاوندان د قوت او زور يو او خاوندان د جنگ سخت امر او حكم تاته دئ پس وگوره ته چي دخه شي حكم كوي ته (پرموږ باندي چي وي منو) وويل بلقيسي بیشکه پادشاهان هرکله چي ننوزي په کوم کلي (بنار) کي خرابوي دوی هغه بنار او گرځوي دغه (پادشاهان) عزیزان (مشران) داهل دهغه ذليلان او همداسي دوی کوي. بیشکه زه ليرونکي يم دوی ته سره له هديه (سوغات) پس بيازه کتونکي يم چي په خه حال بیره راخي دغه ليرل سوي.

همدارنگه د ژوندانه جرياناتو په سریع ډول کارونه د حضرت سلیمان علیه السلام په نفع تمام کړه او بي بي بلقيس مسلمانانه سوه بلاخړه د همدې سلیمان علیه السلام په عقد کي راغله.

نتیجه: وگورئ دې لوی او سنجیده تدبیرته چي خپل قوم او خپل ملک يې د جنگ او ویرانی څخه وساتی. که خه هم د دې وزیرانو د جنگلاره خوبه کړيوه چي هغه هم ټوله جنگيالي نارینه وه. په څومره ځیرکی سره يې اول ورته د تحفه پیشکش وکړ بيا د دوهم ځل د پاره يې د خپل تگ تدبیر ونيوی.

موږ وينو او ليدلي مودي په جهان کي څومره قوتونه کم چي د نارینه وو په اختيار کي راغلي دي د ویرانی سبب گرځيدلي دي مگر د الاهي مرسلانو نه بغير چي د هغوي ټوله مراد د ملک او خلقو آرامتيا وه. د دې قصي څخه دا نتیجه ده چي د علم ډيروالی او لږوالی په نراوښځه پوري اړه نلري خوفيزيکي حالتونه بيله مسئله ده.

شپږم دليل:

هغه وخت چي رسول اکرم (ص) د حرادغره په يوه غار کي په عبادت باندي اخته وو د الله پاک (ج) له خوا وبنديگانو ته په خدمت کولو باندي ما مورو سو او دا يې ورته وښودل

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الَّذِي كَرَّمَ (3) الَّذِي عَلَّمَ

بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5) العلق ترجمه: شروع وکړه په نامه د پروردگار خپل هغه ذات چي کائنات يې خلق کړيدي. او خلق کړي يې دی انسان د دترلي سوي ويني څخه. و وايه دا چي رب ستا لوی کریم دی هغه ذات دی چي ښوونه يې کړيده په قلم سره او ښوونه يې کړيده وانسان ته د هغه څه چي مخ کي نه پوهيدی. کله چي کورته راغی او خپله قصه يې وبي بي خديجي ته وکړه د پروردگار عالم د مهربانی او رحمت له امله په هغه ساعت بي بي په محمد (ص) باندي

ایمان راوری اود مسلمانې بنځي په نوم مشهوره سوه. دا اولنی انسان او بنځه وه چې په پیغمبر باندي ایمان راوړئ او هغه یې تصدیق کړ او قبوله یې کړه محمد پیغمبر د آخر زمان دی. تر خپل هرڅه تیره سوه. خپل مور، خور، پلار، قوم، قریه او ټول دوستان یې تر شاه کړل خود حق ویلو څخه یې انکار و نه کړ. که څه هم دا پخوا تجار پیشه بنځه وه د مالداري کورنۍ څخه وه د ژوندانه په هرڅه باندي پوهیدل، دهغه وخت د سیاست، گتې او تاوان سره ښه بلده وه بیایې هم دا ټوله د ترازو په یوه تله کښي واچول اود رب العزت په هدایت سره یې د آخر الزمان حضرت محمد (ص) محبت او صداقت په بله پله د ترازو کې واچاوه مشاهده یې کړل په زرگونو جايداد، خپلولي او تجاري سامان په تله د ترازو کې واچوم بیا هم سپک دي. ځکه یې د خوب تعبیر معنی سو. کلک عزم او پخه اراده د دي باعث سوه چې ځان د اسلام په لمړني لیکو کې حساب کړي خپل نوم په لمړي قطار کې ثبت او جها نیانوته دا وښيي چې بنځه هم د پوره واک، اختیار او عقل درلودونکي ده. د نراو بنځي ترمنځ د عقل او ایمانداري په منځ کې هم توپیر نسته خو په بیولوژیکي ساختمان کې چې کومي نیمگړتیاوي لیدلي کیږي هغه د خدای (ج) کار دی نه د عقل کموالی. په همدې منظور که چیري بي بي خدیجې (رض عنها) د رسول کریم (ص) پیغمبري نه وای منلي آیا دا کور او کهول د پیغمبر به څه رنگه وو؟ په داسي حال کې چې حضرت محمد (ص) د پاره د کور نه د باندي هم ځای کافرانو نه وو پرې ایښي او خدای ناخواسته په کور کې هم بي بي ورسره شخړي کولای دا ژوند به څنگه تیریدلای؟ مور په دې باره کې ډیر ښه ضرب المثل لرو.

((د بهر غم به په کور کې حل کړو خود کور غم به چیرته یوسو))

که دې خبرې ته په کلکه مور متوجه سوحتماً نتیجه اخلو بنځه هم ذهن لري او که د تعلیم او تربیې څخه لیري و ساتل سي د کورڅه چې د جامعي خرابي هم منځ ته راتللای سي. د بي بي خدیجې (رض) حال او احوال که په دقیقه توگه تر مطالعه لا ندي و نیول سي حتماً دا ثابته کیږي چې بنځي ته باید په سپکه سترگه و نه کتل سي او نه هم باید په څلورو دیوالونو کې محدودده سي. د بنځي حقوق د تعلیم او تربیې په لاره کې د نارینه سره بل الکل مساوي دی. نن ورځ چې د جهان علمي نظریات ورځ په ورځ مخ په لوړه ځي د بنځي د پوهي ضرورت هم لازمي عنصر گڼل کیږي دا چې څه رنگه؟ په کوم حالت؟ او چیري باید د بنځو د پاره مدرسې جوړي سي؟ څنگه باید درس ووايي؟ کوم شرائط باید ورته مساعد سي دا هغه خبري دي چې د وخت حاکمان باید پرې خبري وکړي او غورو کړي. ځکه د تعلیم او تربیې د پاره سهولیات د حکومت او واکمن له خوا باید سرته ورسیري نه د یوه محکوم او بې تد بیره اشخاصو له خوا. ځکه د علم او معرفت چشمې کیدای سي په خاورو او خټو کې لاهو سي. مور د دې بحث لمړنۍ برخه په همدې څو کلمو کښي لنډولای سو د ډیري سرگردانی او یا هم د خبرو اوریدلو څخه په لنډو الفاظو کې مهم ټکي تشریح کوو.

لنډیز

اول: د بي بي حوا (رض عنها) موجودیت او پیداکیده د رب العزت په واسطه د حضرت آدم علیه السلام په درخواست سره دا معنی لري بیله بنځي د انسان ژوند مکمل نه دی. اول خو بیله بنځي څخه د بشر د نسل ډیریدل امکان نلري (که چیري پروردگار عالم و نه غواړي). دوهم دا چې د افهام او تفهیم لاره بل کل بند یږي. دریم انسان خپل ژوند په خوشحالی سره نسي انجام ته رسولای.

او آخره جمله خولا داده چې انکار نسو ترې کولای، هغه مخلوق چې رب العزت پخپله خدایي سره خلق کړي او هغه د نارینه د پاره بهتر وگرځوي آیا دا د کفر او ناشکری ځای نه دی چې انسان هغه د نظره څخه لیري وگرځوي او یا هم هغې ته په سپکه سترگه وگوري؟

دوهم: د قابيل او هابيل جنگ او نزاع د خپلي خور د نکاح کولو په خاطر آيا د بنخي د موجوديت په لحاظ او د ضرورت د رفع کولو په منظورنه وو ، که چيري بنخه د نظره لويدلې او بې اهميته انسان په توگه وليدل سي نو د قابيل او هابيل جنگ په څه وو؟

دريم: د حضرت موسي عليه السلام د پيدا ايست او د هغه د ژوندي ساتلو باعث او کارمند د مخکي پرمخ ده مور نه وه؟ که چيري د رب العزت نظر د بنخي څخه ليري وای اول به يې نه پيدا کول او دوهم به يې هغي ته تدبيرونه نه بنوول او د خمکي پرمخ به يې د يوه باقدرته انسان په حيث نه معرفي کول. په همدې تائيد بايد و وايو همدا بنخه وه چي په تدبير الاهي سره يې موسي عليه السلام ته نجات ورکړ او بيا يې دخپل د بنمن په کور کښي د د بنمن بنخي پخپل تدبير او اسرار سره وروزی. اوس نو موږ دلته د دې دوو بنخو اهميت او موجوديت څنگه د نظره و باسو او که يې په ساده نظر سره وگورو آيا د پروردگار عالم د بندگانو سپکاوی نه دی؟

خلورم: د حضرت عيسي عليه السلام د مور بي بي مريمي پيدا ايست د هغي روزنه او بيا هغي ته دوهمه لوی مقام ورکول چي پروردگار عالم په قرآن عظيم الشان کي د هغي صفت تشریح کړی د نظره څخه ايستلای سو؟ بيا هم که پروردگار عالم خپله مهربانی د بي بي مريمي څخه کمه کړې وای نو حضرت عيسي عليه السلام به څنگه پيدا کيږي. که څه هم د هرگن فيکن سره هر هغه څه چي د پروردگار اراده وي سرته رسيدې خو تدبير يې د پروردگار سره مخ کي سوی وي موږ دلته د مخکي پرمخ د يوه انسان د موجوديت او دهغه د احترام

په باره کي بحث کوونه د خالق لعالمين په خدايي کي د بي بي مريمي نقش او د هغي احترام په ورکتوب کي حضرت عيسي عليه السلام پخپله ژبه بيان کاوه. آيا موږ ته پکار ده چي د خالق العلمين په مخلوقاتو باندي د پرمختگ ، ترقی او تعليمي زده کړو د ليارو چارو په برابرولو کښي سترگي پټي کړو؟

پنځم: د حضرت سليمان عليه السلام د پاڅه تدبير په مقابل کي د بي بي بلقيسي جواب ستاسي په نظر يو ساده کاربنکاري؟ داسي نه ده موږ و ويل ټولو تکړه پهلوانانو او وزيرانو ورته و ويل چي موږ څو د هغه سره جنگ کوو ولي د دې د عقل فراست باعث سو چي خپل ملک او قوم د بدبختی څخه وساتي ځکه جنگ هيڅکله آبادي منع ته نه راوړي او نه هم په جنگ کي حلوا تقسيم کيږي. نه دا چي خپل ملک يې وساته بلکه د خپل ملک په وسعت کي يې هم ځلانده رول ولوباوه. په هغه جنگ کي چي باخت حتمي وي د بری د پاره لاره د هر انسان په ذهن کي نقش نسي لوبولاي.

شپږم: د حضرت محمد (ص) تربعت مخکي تجارت ، صنعت او سياسي مسائيل په ډيره چټکي سره مخ ته تلل او خلگ په پوره پوهی او دانايي سمبال وه. حضرت بي بي خديجه چي د يوه شته من او ډاډايي کورنۍ څخه پخپل عقل او کمال رسيدلي بنخه وه دخپل عقل او منطق په درلودلو سره يې حضرت محمد د خپل تجارت نماينده وټاکه که څه هم دی په دې وخت کي په پيغمبري نه وومبعوث سوی ولي د امين په نوم سره مشهور وو او بيا يې د زمان په تيريدلو سره د خپل محرم په حيث انتخاب کړ او وروسته يې بيا د آخر زمان پيغمبر په حيث قبول کړ. که چيري په هغي کي عقل ، بينايي او فراست نه وای داينده د پاره خپله دنيا او دولت غورځول بيا ميره کول او بيا دهغه سره ټول زحمتونه گالل او پر هغه ايمان راوړل د يوه عادي انسان په حقله مثبت ثابت کيدای سي؟ واضح خبره ده چي نه. دا ډول تدبيرونه د يوه سالم او هونبنيار انسان په واسطه طرح کيدای سي ، هر څوک په هر زمان کښي د داسي تدبيرونو پوره لياقت نلري ځکه موږ پروفيسوران ، عالمان او ډير دانشمندان ليدلي دي او وينو يې چي د عقل دکموالي له امله درست او ثابت پلانونه نلري بلکه د يوه ماشوم په ډول عمل اجرا کوي.

په هر صورت د حضرت بي بي خديجې (رض عنها) علميت او باتدبيره حرکات د دې خبري تائيد دي چي بنخه او نرد مکمل عقل خاوندان دي که چيري د خپل عقل څخه کار واخلي دنيا گل او گلزار کيدای سي بيله دې څنگه د ژوند هره لحظه لکه

په جهنم کي تيريدای سي او په ورځ د آخرت کي به شرمساره اوسي موږ ته دا پکار ده چي اول خپل ځان و پيژنو خود پروردگار عالم مخلوقاتو ته په سپکه سترگه و نه گورو بلکه د هر بنده حق او حقوق د قرآن عظيم الشان د ارشاداتو سره هر چاته و بخنبل سي خصوصاً زموږ عالمه طبقه بايد د قرآن د احکامو په اورولو سره خپله دنده ترسره کړي نه دا چي د خپل نفسي خواهشاتو په پوره او سرته رسولو کښي هاند وکړي. د رب العزت خوشحالي او رضایت دهغه دمخلوقاتو دپاره خدمت کول دي نه دا چي په اين وآن سره د هغو په سپکاوي کي خپله مفکوره په نورو باندي ترزيق کړو ، په هر هغه څه چي نه پوهيږو بايد چپ او سو او که چيري پوهيږو بايد په مکمله توگه د حق د ويلو څخه انکارونه کړو دا به زموږ د دنيا او آخرت په گټه وي او که نه نو همداسي ژوند هغه ژوند دي چي ...

((دوهمه برخه))

د بنځي اشتراک د ژوندانه په ليارو چارو کي:
په تير بحث کي دا ثابتنه سوه بنځه هم د يوه مکمل انسان په توگه لکه نارينه چي خپل ځانته د تبارز حق ورکوي دا هم کولای سي عين لقب خپل ځانته غوره کړي په هغه صورت کښي چي د پروردگار عالم د ارشاداتو سره سم عمل او رفتار وکړي ځکه د رب العزت د خواځگځه داسي ارشادات نسته چي بنځه د کار کولو کولو ځگځه منع کړي. کوم ارشادات چي د پروردگار عالم له خوا د جامعي د نظم او انضباط په غرض باندي وضع سوي دي هغه په دې خاطر چي دمحيط او ژوندانه چوکاټ په نه خرابولو کي بايد نراو بنځه په گډه کار وکړي نه دا چي دگناه پيټي د يوه انسان له خوا په بل انسان باندي ولويږي د جامعي د پاک ساتلو په غرض علما او دانشمندانو ته ضرورت احساس کيږي دا طبقه که نروي او که بنځه خپل نقش په ډيره بڼه توگه اجرا کولای سي. په هغه صورت کي چي عالمه طبقه نه وي د صالح عمل مرتکبين هيڅکله نه ډيريږي په نتيجه کي د جامعي خرابوالي حتمي دي. دا چي رب العالمين مهربانه او تروريډونو هم را نژدې دي د جامعي پرمختگ او تعالي کيدل په علم سره مربوط بولي او د بي سوادۍ سخت مخالف دي.

موږ د دې خپلي جملي د ثبوت دپاره ويلاي سو د متعددو پيغمبرانو انتخابول او هغه په محکه کي دهدايت او بشارت او هم د اخلاقو د فاسد کيدو ځگځه د بندگانو د مخ نيوي په غرض له يوې خوا او هغوي په الاهي کتابونو سره پوهول د بل طرفه څخه دا خبره د شک او ترديد د لاري ځگځه را باسي او د تحقق کړسي. ته د رسيدو د پاره د قرآن عظيم الشان څخه دامبارک آيت را اخلو.

ادْعُ رِبِّي سَبِيلَ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ دَحْسَنُ (125) النحل
ترجمه: بلنه کوه خلقتو ته د پروردگار و احکامو ته په محکمه خبرو سره او و عظم کوه په نيکو خبرو سره او مناقشه کوه د دوی سره (کفارو سره) په هغه صورت کي چي هغه احسن وي (جنگ او جدال پکښي نه وي).

ددې آيت مبارک اصلي مقصد دادی چي ټول مسلمانان بايد په علم او پوهي سره خپل ځان سمبال کړي ځکه د ناپوهۍ اوبي علمۍ نتيجه خرابي ده او رب العزت خپل بندگان د خرابۍ څخه ژغوري. که څه هم د قرآني ارشاداتو په رڼا کي رب العزت د بندگانو د پاره مشکلات حل او د سعادت هراړخيزه رهنمودونه تحرير او د رسول اکرم (ص) په واسطه يې بيان او واضح کړيدي خوبياهم د انسانانو قاصر کيدل او غلط فهمي ده چي د پخوانيو اديانو په بيا ژوندي کيدلو کي څه ناڅه رول لوبوي. موږ د دې خبري د تائيد د پاره څو مثالونه لرو .

اول: انسان خپل دين بد لولاي سي خو خپل عادت تر پيږيو پيږيو پوري نسي هيرولاي. دا ځکه چي انسان اجتماعي ژوند دپه اړباسي چي ځان د اجتماع سره څه ناڅه مناسب کړي. مثلاً: که موږ اروپايي ټولني ته يا امريکاته ولاړسو هلته به و

وينو چي مسلمانان موجود دي خپل طاعت او عبادت کوي خود اسلامي شريعت لاندې ستر عورت نلري. بل عکس که افغانستان ته راسو و به گورو چي دلته هم مسلمانان دي خپل طاعت او عبادت کوي ولي اکثره زنانه په مکمله توگه ستر عورت لري. مور دلته اکثریت ياد کړيدي نه اقلیت. په دې دواړو حالاتو کي مور د کفر يا کمي بلي مترادفي کلمې اطلاق نسو کولای ځکه د محيط شرايط په انسان باندي تاثير لري.

دوهم: په بعضي خلقو کښي د پخواني کفري اديانو بعضي فورمولونه ثبت دي مثلاً: د شپې د پاکۍ د پاره جاروب مه کوي، خپل دسترخوان د شپې مه ټکوي، د لاسونو او پښو نوکان مويو ځای مه اخلی، اونور... داسي مثالونه ډير ليدل کيږي. حال دا چي رب العزت د پاکۍ د پاره متعدد ارشادات لري لکه په دي مبارک آيتونو کي:

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (108) التوبه

وَتَيِّبَاكَ فَطَهَّرُ (4) المدثر

قَدْ دَفَّلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (9) الشمس

همدغه راز هغه وخت چي د عربو قوم او چاپيريال خپلي لوني ژوندۍ بنخولې او يايې هم دهغو د پيدا ايښت په باره کي بد فالي او بد شگومي ليدلې رب العزت د خپل الاهي رحمت په نزول سره همدا نننۍ قرآن کریم لارم او د بشر د پاره گټور و باله او ټولو خلگو ته يې علم ورزده کړ او خلگ يې په دې پوه کړه مخلوقات د پروردگار په هر شکل او صورت چي وي د يوه قدر او قيمت لياقت لري نبايد د خپل زوراو قدرت څخه بده استفاده وسي.

د قرآن عظيم الشان نزول او دهغه تشریح و يوه شخص ته ضرورت درلود، د لوی او سنگين بار پاک پروردگار د حضرت محمد (ص) په غاړه واچاوه دا په داسي حالت کښي چي د حراً د غره په يوه غار کي د خپل خدای په عبادت لگياوو د يوې فرشتې په واسطه چي عبارت د جبرائيل عليه السلام څخه وو د حق د ويلو په لياره وگمارل سو. په دې خاطر چي محمد (ص) ناخوان (امي) وو د پروردگار عالم له خوا څخه د علم په زده کولو ما مورسو ځکه د حق ويل په بې علمۍ او بيسوادۍ سره نه ترسره کيږي بايد انسان د پوره عقل او تعقل خاوند وي خو وکولاي سي د الله پاک کلام وخلقوته تشریح او ورسوي. قرآن عظيم الشان هم په همدې خاطر چي خلگ پوه سي او د الاهي علم څخه ټوله گټه واخلې په 23 کلونو کي په تدريج او ټوټه ټوټه آياتونو سره ومخکي ته نازل سو او د امي محمد څخه يې د علم مخزن جوړ کړ. دا هم زمور د پاره د عبرت درس دی چي د خپل توان او قدرت په اندازه د قرآن عظيم الشان د ارشاداتو څخه گټه واخلو او هغه د خپل ژوند سرمشق وگرځوو. که چيري و وايو چي انږيو، يابيسواده يو قرآن مونه دی ويلي نه مودئ ترجمه کړي او نه مودئ زده کړي ځان نسو خلاصولای ځکه د دنيا د معاملاتو، تجارت، دکانداري، معلمۍ، خريد او فروش او بلاخره د آدم خان درخانۍ قصه زده کولای سو د بي بي سي راديو او ريډلای سو خو قرآن شريف نسو زده کولای؟ يايې نه سو اوريدلای؟ يايې نسو ترجمه کولای؟ دا به زمور په صداقت او ريښتيني ولي باندي پوره او مطلق د بطلان خط راکاږي.

هغه لمړنی مبارک آيت چي پر حضرت محمد (ص) باندي نازل سو د همدغه ځای نه علم او پوهه پر مور باندي هم فرض سو دهغه برکت له مخي چي پروردگار عالم خپل خاص پيغمبر حضرت محمد (ص) ته د علم او پوهي لاري چاري د قرآن عظيم الشان په لارښوونه ورزده کړې مور دهغو څگه دگل پشان دانه دانه رااخلو او خپلو گرانو ويونکو ته يې داسي وړاندي کوو. د حضرت آدم عليه السلام منع ته راتلل دمخکي پرمخ کم بې بنياده او بې اساسه کار نه وو، د پروردگار د حکمتونو څخه يوه هم د انسان پيدا ايښت په ډير تدبير او مکمل صورت سره د يوه چلنج په شکل منع ته راغلی دی. د دې خبري د تايد د پاره د قرآن عظيم الشان د البقره سوره ته مراجعه کوو، وينو چي پروردگار عالم د انسان د پيدا ايښت نه

خدای

درحمت خخه ووزي ، که خه هم دالله پاک د خاصو بندگانو خخه وي لکه عزازیل (شیطان) چي د همیش د پاره وشرلی سو ولي آدم عليه السلام او بي بي حوا (رض عنها) د توبي او زاری نه وروسته وبنخبل سول.

الله پاک پخپله حضرت آدم عليه السلام ته علم ورزده کړ او بيبي د مخکي د مخ د انسانانو رهنما وگرځاوه په دې معني ، ترنن پوري اود دي نه وروسته کم علمي او ساينسي اختراعات چي منځ ته راځي آدم عليه السلام د هغه رهنما دی. مور چي خان د الله پاک بندگان او د رسول الله (ص) امت بولو آيا داد شرم ځای نه دی دالله پاک مخلوق د ژوندانه د لاري چارو خخه و باسو او د علم دروازي ورته په مخ و تړو. حال داچي قرآن عظيم الشان د علم د زده کړي د پاره متعدد ارشادات لري اودا واضح کوي چي علم او عمل صالح دايمان سره تړلی شرط دی. ځکه هيڅ ايمان بيله علمه او پوهي خخه وجود نلري. هر هغه څوک که نروي اويابنځه چي د پروردگار او امر نه مني په قرآن شريف کي ورته داسي اخطار ورکول کيږي.

وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنَّ السَّوَاءِ (الفتح سوره 6 آيت)

ترجمه: پروردگار عالم پخپل عذاب او مشقت کي اچوي هر هغه څوک چي منافقان (نران) او منافقاني (بنځي) وي همدارنگه مشرکان نارينه او مشرکاني بنځي په دې خاطر چي گمان کوي په خدای پاک باندي گمان دبد.

رَبِّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ رَبِّمَا يَبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ دِيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَبِمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ ذُوْقِيَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَنْ يَسِيْرٌ تَبِيْهِ دَجْرًا عَظِيْمًا (10)

ترجمه: هغه کسان چي بيعت کوي د تاسره (يارسول الله) په تحقيق بيعت کوي د الله سره اود الله لاس د هغو د لاس د پاسه دی. هغه څوک چي ماتوي داعهد په تحقيق سره ماتول کوي د خپل ځان د پاره ، او هغه کسان چي وفاکوي په خپل عهد باندي (وعده دميثاق) ډير ژردی چي ورته کړي پروردگار دواړو جهانو اجرد نيکيو ډير لوی.

داهم زموږ د پاره دثبوت دليل دی چي نارينه او بنځي د ژوندانه په چاروکي د بنه والي او بد والي دنده په غاړه لري او دواړه يوشان د پروردگار عالم د رحمت او قهر ورگرځيدلای سي د موسي عليه السلام مورته لارښوونه او تدبير الله پاک ونه بناوه او د لارښوونه پخپله د موسي عليه السلام مورترسره نه کړه ،

آيادا د ژوند په چاروکي برخه اخيستل نه وه ؟

د فرعون بنځي پخپل مکررتا کيد سره د موسي عليه السلام ساتنه ونه کړه ؟

د بي بي مريمي د پاکۍ ثبوتوالي په ماشوم حضرت عيسي سره د ژوندانه تکاليف اود خلقو سره سوال او جواب د بي بي مريمي د روزمره کارونو خخه نه شميرل کيږي ؟

د حضرت اسماعيل عليه السلام د مور يوازي پرې ښوول په يوه وچ ډاگ کي د حضرت ابراهيم عليه السلام په واسطه د حضرت شعيب عليه السلام د لوتو چوپاني کول په دښت او صحرا کي نعوذو بالله د دې پيغمبرانو بې غيرتي وه ؟ نه داسي نه ده. بلکه په هر کار کښي د دنيا د پروردگار رازونه پته دي. حضرت ابراهيم عليه السلام چي د حضرت اسماعيل عليه السلام مور د الله پاک په فرمان سره په هغه وچه دښته کي يوازي پرې ښووله په دې خاطر چي هلته د اسماعيل عليه السلام د پښو په واسطه د اوبو چشمه (آب ضم ضم) پيدا سي رب العزت پخپل ذات کي د بنده په کموالي او سرتيټ کيدو کښي اراده نلري بلکه بندگان پخپل ازمايښت کي اچوي گوري څوک د دې ازمايښت خخه کاميابه وزي. دلته د اسماعيل عليه السلام د مور تدبير نه وو چي د اسماعيل په پيدا کيدو سره يې خپل درد او غم هيرکړ حضرت اسماعيل يې په خيمه کي يوازي پرې ښووی اود يوي ليونی پشان يې په اوبو پسې منډي وهلي. پروردگار عالم ترموراو پلارهم

مهربانه دی. د خپلو خاصو بندگانو په واسطه خپل خاص کارونه کوي. ځکه خو انسان په اشتراکي ژوند کې تربیه سویدئ او موږ اشتراکي ژوند ضروري او لازمي عنصر بولو ځکه بیله اشتراکي ژونده خیر او شرمښخ ته نسي راتللاي. د دې کارونو په ترسره کولو کې که چیرې انسانان د عدل او انصاف څخه کار واخلي او یا هم رب العزت د خپل خالق په توگه و پیژني خیر او شردواړه د هغه په قدرت کې وگوري او خپل ځان د یوه صالح او مسلم انسان مثال جوړ کړي نور رب العزت هم هغه ستایي او د هغه د پاره د نیکیو اجر و نه ورکوي او هغه ته د متقي لقب ورکوي لکه:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ رَبَّنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَذُنًى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ ذِكْرَ مَكِّمْ عِنْدَ اللَّهِ ذِكْرًا كَرِيمًا عَالِمٌ حَبِيرٌ (13) الحجرات

ترجمه: ای انسانانو تاسې مو پیدا کړي یاست د یوه نر او یوې ښځې څخه او گرځولي مویاست تاسې ډلي ډلي په دې خاطر چې یو د بله سره و پیژني. (کم یو ستاسې نیک عمل کوي او ایمان راوړي) ځکه په حقیقت کې د عزت خاوند ستاسې په نزد د الله هغه څوک دی چې پرهیزگاره (متقي وي) په تحقیق سره

الله پاک عالم دی او خبردی. (په هر هغه څه چې بندگان یې کوي) یعنی نه تور په سپین او نه هم سپین په تور نه عربی په اعجمي او نه اعجمي په عربی بر ترې لري بیله تقوي څخه او بله خولا داده چې په ورځ کې د قیامت به هم دا خبره د تصدیق وړ وي لکه په دې دنیا کې چې په اصل او نصب سره څوک نه بخښل کېږي په ورځ کې د قیامت به هم داسې وي لکه:

فِي دَا نُفِخَ فِي الصُّورِ قَلًا دَنَسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ (101) المؤمنون

ترجمه: هغه زمان چې د دوهم ځل د پاره په شپیلۍ کې پوکل و سي او خلگ را پورته سي نو نه به وي د دوی په منځ کې اصل و نصب او نه به هم د دوی څخه په دې باره کې پوښتنه و سي. دا هم زموږ بل دلیل دی چې یوازي د نرد پاره مشخص وينا او اساس نسته په مخکني آیت کې پروردگار عالم و فرمایيل چې ما تاسې د یوه نر او یوې ښځې څخه پیدا کړي یاست دې خبرې موږ ته دا را و ښوول چې د نارینه په څنگ کې ښځه ضروري ده بیله هغې نه تکثیر د اجتماع ممکن نه دی. یو بل ښه مثال لرو. بیا څو د حضرت موسي علیه السلام دورته. هغه وخت چې موسي علیه السلام د مصر څخه و تښتیدی او د مدین ښهر ته ورسیدی، نو وې لیدل د شاه په اوبو باندي ډیر خلگ راټول سوي دي او به را کارې خو هغه خوا د وې جنکۍ مخکې د خپلې رمې سره لیري د حیا او شرم نه نژدې نه راځي او هلته انتظار دي چې دا خلگ تیت سي بیا به اوبه د شاه څخه را و کارې او خپلو پسونو ته به یې ورکړي. موسي علیه السلام چې دا حالت ولیدی، نو جذبه یې را پورته سوه او راغی هغه شاه ته تیگه یې لیري کړه او د دې دوو جنکیو پسونه یې اوبه کړه جنکیو چې دا حالت ولیدی، ولاړې او خپل پلار ته یې دا قصه بیان کړه (یوسړی وو او زموږ سره یې داسې کمک و کړ) د دې جنکیو پلار حضرت شعيب علیه السلام وو هغه موسي را وغوښت او... د القصاص سوره 20 سپاره) زموږ هدف دلته دادی د حضرت شعيب علیه السلام د وې انجونې هم لکه د نارینه پشان چوپانې کوي، آیاد یوه پیغمبر په صفت نعوذو بالله د دومره عقل او فراست خاوند نه وو چې خپلې ځوانې لوني د چوپانۍ څخه را وباسي او هغه په کور کې کښینوي داسې نه ده. آیاز موږ د گران هیواد په جنوبی سیمو کې سپیڅلي افغانان، کوچیان او دهیواد په نورو ولایاتو کې لکه هزارگان او نورا قوام چې د خپلو نارینه وو سره اوږه په اوږه په کښت او کرونده کې کار کوي څه فکر کوی؟

پکار ده نارینه لکه د موسي علیه السلام د هري ښځې سره د ژوندانه په لارو چارو کې کمک وکړي نه دا چې هغه د کار او کسبه څخه و ساتي او یا هم ورته په ژوندانه کې په درنه سترگه

ونه گوري. هر څوک چې علم او پوهه لري باید و نور و ته یې ورزده کړي او د خدای (ج) په لاره کې یې د خدمت مصدر و گرځوي. ځکه په بي علمی سره هیڅ هم نه جوړېږي (نه د جامعي پرمختگ او نه هم د الله پاک پیژندنه په کامله توگه منځ ته

راتلای سی).

ددې خبرې د تائید د پاره مور په تکرار تکرار سره د حضرت جبرائیل علیه السلام لپږنه و حضرت محمد (ص) ته او یا هم د الله پاک خبرې راساً د حضرت موسی علیه السلام سره ټوله په دې خاطر وه چې پروردگار عالم د خپل استاذي په واسطه خپل ټول بندگان د علم او ادب څخه مالا مال کړي او هغوي ته د پوهې زمينه مساعده کړي. وقت په وقت یې الاهي کتابونه د خپلو پیغمبرانو په واسطه د محکي پرمخ د فسادونو د لیري کولو په خاطر تشریح او توضیح کړيدي. ددې ارشاداتو مقصد د بیعلمی لیري کول د اتحاد او اتفاق را وستل و و نه په دې معني چې تجملې شکل ولري او یا هم هغه د پیسو په مقابل کې و پلوري د انسانانو ترمنځ جگړې او بیخایه بحثونه ټول د بې علمي نتیجه ده. او یا که علم لري او عمل نه په کوي هغه حیوان ته پاته کیږي چې په قرآن عظیم الشان کې الله پاک د خره پنوم یاد کړيدي (آیت مبارک ترجمه ده).

هر هغه څوک چې علم لري او عمل نه په کوي په شکل دهغه خره دي چې کتابونه پرې باروي. که څوک د علم په برکت برخورداره وي او د حقیقت څراغ یې لیدلی وي هیڅ کله جار او جنجال نه خلق کوي مگر هغه بې دانشه دانشمندان چې د طوطي او مینا پشان زده کړه لري. په همدې خاطر الله پاک و خپلو بندگانو ته د الارنبوونه کوي. تاسي به د پروردگار عالم د دثبوت د پاره په بې علمي سره بحثونه او جگړې نه کوی. یعنی اول به علم زده کوی بیا به د خلقو رهنمایي په غاړه اخلی. دا نو دامعني نلري چې گواکي دا کار د نارینه په غاړه ایښودل سوئ دی بلکه د هرانسان که نروي او که ښځه د علم د بخش په لاره کې سهم اخیستلای سي په دې مبارک آیت کې وگوری.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ ذُو دُنْتَىٰ وَهُوَ مِنْ قَلْبِ حَيَاتِهِ حَيَاً طَيِّبَةً وَلَنْ جَزِيَّتَهُمْ ذَرْهَمٌ
بِحَسَنٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (97) النحل

ترجمه: هر هغه څوک چې عمل صالح ولري که نروي یا ښځه په شرط ددې چې مسلمان وي دهغود پاره ژوند دی. پاک او منزه او دوی ته به پروردگار عالم ورکړي اجر د نیکو د هغه څه په خاطر چې دوی کړي وه. (په دنیا کې) په انتهايي معني کې باید وویل سي عمل صالح د هر هغه کس په نصیب او برخه کښي وي چې علم او ایمان ولري. دا کار انسان و دیته اړ باسي چې د ژوندانه په چارو کې د عدل او انصاف څخه کار واخلي. که چیرې د علم برکت نه وي نو د عدل او انصاف په لاره پوهیدل څه امکان لري؟

که نروي او که ښځه چې د ایمان خاوند نه وي او یا هم په ژوندانه کې د خلقو سره درب العزت د احکامو د ترسره رسولو دنده په غاړه و نلري د صالح عمل درلودونکی نسي جوړیدلای. درب العزت بل ارشاد دي.

الْحَبِيبَاتُ لِلْحَبِيبِينَ وَالْحَبِيبَاتُ لِلْحَبِيبَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبَاتِ (26) النور
ترجمه: ناپاک (حبیث) نارینه د ناپاکو (حبیثو) ښځو د پاره، پاکان خلگ د پاکو ښځو د پاره پاکي ښځي د پاکو خلگود پاره.

دازمور د پاره بل دلیل دی چې د ژوندانه په چارو کې د نراو ښځي اشتراک هم د تحسین او هم د غضب لیاقت لري. ځکه په ژوند کې د نراو ښځي یو ځای کیدل په هغه صورت کې امکان لري او یا هم اجتماعي ژوند هغه وخت ښه تیریري چې دواړه (نراو ښځه) د یوه خاصیت او عادت درلودونکي وي بیله دینه د دې دواړو یو ځای کیدل محال ښکاري د دې خبرې د تائید د پاره مور یو مکمل مبارک آیت د قرآن عظیم الشان څخه را اخلو هغه دادی.

بِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
 وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ
 وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
 ذَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَدَجْرًا عَظِيمًا (35) الاحزاب

ترجمه: په تحقيق سره مسلم نارينه او مسلمې ښځې مؤمنين نارينه او مؤمنې ښځې روژه نيونکي نارينه او روژه نيونکي
 ښځې اطاعت کونکي نارينه او اطاعت کونکي ښځې صادق نارينه او صادقې ښځې صبر کونکي نارينه او صبر کونکي
 ښځې عاجزي کونکي نارينه او عاجزي کونکي ښځې روژه نيونکي نارينه او روژه نيونکي ښځې حفاظت کونکي نارينه
 چې ساتونکي دخپل محرمو ځايونو وي او حفاظت کونکي ښځې چې ساتونکي دخپل محرمو ځايونو وي ذکر کونکي
 نارينه چې ډير د الله نوم يادوي او ذاکريني ښځې تيار کړيدي الله پاک ددوی د پاره مغفرت او اجر ډير لوی (جنت). فکر نه
 کوم چې تردې به بل داسي مکمل آيت د نراو ښځې د پاره موجود وي چې په صراحت سره يود بله بيل اود خپل عمل په
 درلودلو سره بيان سي. دا خبره موږ د دې د پاره وکړه چې گویا ويونکي ته او سوال کونکي ته همدا يو مبارک آيت بس دی
 چې په تفصيل سره شرح سوي دی. اوس به څنگه د سوال ځاي پيدا سي چې نارينه خپل ځان معتبره او با ارزښته و بولي
 او ښځې ته په حقارت او ياهم سپک نظر وگوري. د رب العزت په دربار کې دواړه په يوه قطار کې دريدلي دي اود ژوندانه
 په چارو کې ددواړو اشتراک ضروري دی، که دواړه يادوي ددوی د ژوندانه په چارو کې اشتراک ونه کړي بيا به هيڅکله ښه
 او بد منځ ته رانسي. خود عمل په اجرا کې دواړه پخپل نامه سره ياديري. اوس که بيا هم گناه په ښځه واچول سي نو
 وگوري چې پروردگار عالم د ښځې نه مخکې سړي په دې امر کړيدي چې خپل فرجونه وساتي. لکه:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ ذُبَّارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ ذِكْرٌ لَهُمْ (30) النحل

ترجمه: اې محمد ه ووايه مؤمنانو ته (نارينه و و ته) کښته واچوی خپلي سترگي د نامحرم په ليدو کې او وساتي. خپل
 فرجونه.

يعني خپلي سترگي کښته واچوی او پردی ښځو ته مه گوري. ځکه د زنا اولنی حرکت په بده سره کتل دي و نامحرمې ښځې
 ته. موږ و ويل نارينه او ښځې دواړه د کار کولو حق لري نو که چيري يود بله په بده سره وکتل سي نو حتماً د جامعې فاسد
 کيدل اود پروردگار عالم ناخوښي منځ ته راځي. د دې نقص د ليري کولو د پاره بايد نراو ښځه په دواړو اقدامات وکړي.
 ولي تر ټولو دمخه د دولت اراکين بايد داسي زمينه مساعده کړي چې نراو ښځه هريو پخپلو حالتونو سره د کار کولو مسو
 ليتونه ولري نه د فيشن او سيل کولو دفترونه.

زما په عقیده د يوه مسلمان د پاره دا يو آيت مبارک بس دی، خو موږ دلته د زړه د قرار د پاره څومره آياتونه ذکر کړل نور به
 هم ورته ذکر کړو څو د ويونکي زړه تسلي سي چې زموږ دين، زموږ لاره او زموږ کردار په حقه دی. هر هغه څوک چې زموږ
 په دين کښي نخري جوړوي او ياهم بهتان وايي موږ په هروقت کښي کولای سو په ډيره ميرانه او کامل جواب سره دهغه
 ترديد وکړو اود انيمگړتيا دده د خپل ځان او فکر ثبات وگرځوو.

د ژوندانه د اشتراک او کارونو په اجرا کولو کې د نراو ښځې ونډه موږ دلته په دې مبارک آيت کښي بيا هم څرگند ولای سو
 که چيري نارينه او ښځې د بدو افعالو برخه وي نو الله پاک څه ښه فرمان لري

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (73) الاحزاب

ترجمه: پروردگار په عذاب کي اچوي منافقين نارينه او منافقي بنځي مشرک نارينه او مشرکي بنځي او توبه قبلوي الله پاک د مومنانو نارينه وو او مومنانو بنځودغه رنگه پروردگار عالم بخښونکي او نهايت مهربانه دی.

همدغه راز د الاحزاب سوره څخه د مبارک آيت

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ ذَمِّهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (36) الاحزاب

ترجمه: نه ښايي يوه مسلمان نارينه او يوې مسلماني بنځي ته هغه زمان چي امر وکړي الله پاک او رسول دده (حضرت محمد ص) په يوه کار باندي چي هغه خيروي ستاسي د پاره په هغه کار کي سرپيچي. هغه څوک چي سرپيچي وکړي د الله اود رسول دده د اوامرو څخه په تحقيق سره گمراه سوي دي په ښکاره گمراهۍ سره. که نراوښخه ايمان په خداي (ج) ونه لري اود پروردگار عالم مخلوق ته خدمت ونه کړي اوصالح عمل ونه لري الله پاک ورته داسي فرمايي.

وَمَا ذَمُّوا لَكُمْ وَلَا ذَمُّوا لَكُمْ بِالَّذِي تَقَرَّبْتُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ رِثًا مِنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا (دالسبا سوري 37 آيت)

ترجمه: نه مال ستاسي او نه هم اموال ستاسي کولای سي چي تاسي خداي ته نژدې کړي بلکه فقط ايمان په الله (ج) او عمل صالح سره کيداى سي درب العزت رضا حاصله کړي.

دا مبارک آيت خاص د مسلمانانو د پاره نه دی ويل سوي بلکه د ټول عالم د پاره يوشان ارشاد دی. دا خبره مو بايد په ياد وي چي دا ايمان راوړلو نه بغير د هېڅ کس صالح عمل (خير اتونه، زکاتونه، کمک کول او نور ښايسته اعمال) په ورځ داخرت او پروردگار عالم په دربار کي د قبلیدو قابليت نلري مگر هغه کسان چي ايمان په الله (ج) او رسول مقبول (ص) ولري. ځني خلگ دا گمان کوي چي خپلوي د پيغمبرانو او اولياوو کولای سي ددوی د شفاعت زمينه برابره کړي. حال داچي دا خبره صحيح نه ده. که څوک په الله پاک او پيغمبر (ص) باندي عقیده او ايمان ونه لري که هر څومره دارايي اود دولت د خداي په لاره کي مصرف کړي دا قرابت او متاع بخښنه به ورته هېڅ گټه ونه رسوي. که څه هم په نصب د رسول اکرم (ص) باندي منسوب وي مور کونښن وکړ څو دخپلو ويونکو د پاره هر هغه څه راغونډ کړو چي د هغو په واسطه وکړاى سو د زړه تسلي حاصله کړي د هغه سوال د جواب په خاطر چي په ژوند کښي آيا يوازي نارينه دکار او علم د حاصلولو حق لري او که نراوښخه دواړه.

دا ايمان په درلودلو سره عمل صالح حتمي او ضروري کار دی ځکه د عمل صالح نه بغير ايمان هېڅ معني نلري بلکه د وقت ضائع کيدل دي که چيري دواړه سره يوځای سي نو کيداى سي درب العزت رضا او رغبت حاصل کړي دا هغه وخت تحقق مومي چي نراوښخه دواړه د ژوندانه په چارو کي بوخت سي، او که يو ددوی څخه ترک دنيا وي نو دا به محال وي چي د هغه څخه دي د نيکۍ اعمال ظاهر سي، حتماً داسي اشخاص هغه کسان دي چي د جامعي په اوږو بار او يو دروند پيټی دی. داسي خلگ نه د خداي پسند او نه هم دمخلوق، ځکه نه دوی علم حاصل کولای سي او نه هم د خدمت مصدر گرځي. مزد هغه وخت خوندي ثابت کيږي چي انسان زحمت وکاري 0 خپلي خولې توی کړي رږ او مشقت ته خپله غاړه کښيږدي نو دخپل مزد قدر هم محسوس کولای سي. رب العزت هم په دې خاطر چي مسلمانان په دې نړۍ کي ډير تکاليف لوري تندي او د مشقت ډکي شپې ورځي تيري کړي په آخرت کي ورته عوض ورکوي ځکه خوددوی د اتمنان د پاره فرمايي:

وَالْآخِرَىٰ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ (35) الزخرف

ترجمه: دا آخرت دعزت ژوند په نزد د پروردگار د هغه چاد پاره دی چې په دې دنیا کې متقي او باایمانه مسلمان وي. نه د هغه کس د پاره چې مسلمان نه وي ولي پرهیزگاره وي. د ژوندانه په چارو کې د اجرا کولو په غرض د نارینه او ښځې فعالیت لاس ته راوړي چې شرط دی که څه هم دا اجرائات په صالح ډول وي او یا هم د گناه په ډول ځکه د رب العزت په وړاندې د دې دواړو مخلوقاتو ترمنځ کوم تریبیر نسته دواړه د الله پاک بندگان دي او هر یو د دې دواړو مخلوقاتو د خپل عمل جواب ویونکي دي. داسې نه چې د نارینه جواب به ښځه وایي او یا هم د ښځې جواب به ناروایي. هیڅ شخص د بل په اعمالو سره نه خلاصیږي او نه هم ما خوڅه کیږي ځکه دا خبره رب العزت په تکرار سره په قرآن شریف کې کړیده مور تاسې ته عین نقل ورساوه او دا مو هم اضافه کړه که څوک د دې مخلوقاتو ترمنځ بیله تقوي څخه ترجیح راوړي حتماً اشتباه ده او غلط فهمي. زموږ داسې گمان دی چې دیوه کامل (عادل، بالغ، آزاد) انسان د پاره دومره دلیلونه بس دي چې الله پاک په قرآن عظیم الشان کې د بندگانو د تفاهم د پاره را لیرې دي او موږ د هغو څخه د یو څو گلانو په ټولو کې ښځې خپل ویونکو ته دا گلدسته تقدیم او تحفه کوو. گورو په هر مبارک آیت کې د نارو ښځې ذکر سته که چیرې ښځه د ژوندانه د فعالیتونو څخه لیرې ساتل سوي وای نو بیا د هغې ذکر کیدل په ښو او بدو کارونو کې څه لاس ته راوړي؟ دا فقط زموږ انسانانو کوتاه فکري ده چې د خپل ځان څخه په شعر او شاعري سره مطلبونه حل کوو غافل د هغه څخه چې زموږ خدای (ج) اود هغه رسول (ص) څه وایي. هیڅ داسې حدیث نسته چې هغه د قرآن شریف د مبارکو آیتونو خلاف وي. او که چیرې خلکو جوړ کړي وي نو موږ مسلمانان هغه نه منو. دا ځکه چې کفري او دهرې علما و و تر ټولو نه ډیر زموږ د دین او ایمان په ضعیف والي سره لاسونه ورکړي او دا کوښښ کوي چې خلک د اسلام د دین څخه بیخبره وساتي. دوی پوهیږي د پروردگار عالم ویناوي او قرآن حق دی او په دې قرآن کې پروردگار عالم و خپلو خاصو بندگانو (مسلمانانو ته) دا وعده ورکړیده چې په آخرت کې به ورته ډیر بې شماره نعمتونه وي لکه دا مبارک آیت:

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَبِئَمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (12) الحديد

ترجمه: هغه ورځ به ويني مومن نارينه او مومني ښځې په وړاندې چې منډې به وهي نور د دوی او په راسته لاس کې د دوی به زیری وي په دغه ورځ کې د جنت چې تر لاندې به بهیږي او به دوی به په دې جنت کې دايم وي او دایو لوی فضل او کامیابي ده دلته د دې مبارک آیت یوه معنی زموږ اصلي هدف یعنی د نارو ښځې دواړو ذکر او کار کول، عبادت کول او همدغه راز د رب العزت و اطاعت ته د دواړو دریدل او پخپله هریو د دوی فاعل کیدل مراد دی او د بله طرفه څخه دا یو برتري د مسلمانانو ده په ورځ دا آخرت کې چې کافران (هغه څوک چې په قرآن عظیم الشان باندې ایمان نلري او حضرت رسول اکرم (ص) دا څرې پیغمبر په حیث نه مني) د دې گټې څخه مستفید نه دي. دوی د خپل لږ جویت او بې اعتنایي له امله غواړي د خلقو ذهنونه خراب کړي، ساده لوح مسلمانان و غولوي او د گوتو په سر ورته کشمیر جوړ کړي په آخره نتیجه کې دا ثابتې سوه چې بغیر له کاره انسان نه خپل رزق پیدا کولای سي او نه هم وجامعی ته د خدمت مصدر گرځیدلای سي، څه اندازه و دې ته چې موږ د هغه څخه د ښو او یا هم بدو افعالو اندازه گیری وکړو. هر هغه څوک چې د ژوندانه د کارونو څخه لیرې او مفت خوره تنبل و روزل سي نو هغه به د خپل خدای (ج) رضائیت څنګه حاصل کړي لکه:

د وفلا في دي بس کړه خود غرضه * * * * * دخالق سره دي څه کړه چې مخلوق سره بې وکړي.

که چیرې دا نارینه او ښځې پخپلو کورونو کې سي او یا هم ځانونه د پروردگار عالم د خدمت څخه گوښه کړي او یا هم د ژوندانه د ندي لکه خرید او فروش تولید او تکثیر د زراعت په غاړه وانه خلی نو ښه عمل به کله پیدا سي په کور کې خو بیله

هغه هم هر څوک تقريباً په صالح عمل پوري اتکا لري ځکه نه د چا سره په تماس کي وي او نه هم د ژوندانه د ضرورياتو د پوره کولو د پاره د خلکو څخه بيع او شرا کوي، نو د دې مبارکو آيتونو معني خو فقط ډير لږ هدف ته چي عبارت د صالح عمل او ياهم بد عمل دي رسيري اصلاً خبره داده هغه څوک چي کامل ايمان لري په خدای او د هغه په قوانينو هيڅکله د بندگانو په حق کي تجاوز نه کوي او نه هم د بندگانو ترمنځ توپير بيله تقوي څخه راولي.

بيع و شرا، غم او بنادي، مرگ او ژوند، جوړي او نا جوړي د انسانانو د ژوندانه بيخ او نه شليدونکی جز دی په داسي ګډ قانون کي د هرانسان وظيفه داده چي خپل حد او حدود و پيژني او باصلاحيته افراد بايد د جامعي د خرابوالي مخه ونيسي نه دا چي د پردي او بيگانو ملکونو څخه رسم او رواجونو ته ترجيح ورکړي او دهغو په رواجولو کي مخ کښ وي.

د اد حکومت او باکفايته علماوو فرض عين دئ چي د قرآن په مطابق او د رسول الله (ص) د ارشاد اتو څخه په ژوندانه کي جوړي سوي قاعدې را واخلي او د هغو تطبيق ته اولينه درجه ورکړي که نه نو همداسي کار او همداسي عمل د غير اسلامي هيوادونو د رقم څخه بعيد نه ښکاري. په داسي جامعه کي څوک حق نلري په اسلام باندي اعتراض وکړي او ياهم هغه ته ګوته ونيسي.

دريمه برخه

قاعده او قانون:

ددې ټولو مبارکو آيتونو د تشریح او توضیح څخه دا ثابته کيږي چي د خير او شر عامل، د نیک او بدو اعمالو فاعل انسان دئ. او انسان عبارت د نړاو ښځي څخه دی (مذکر او مؤنث). دا څنگه کيدای سي چي انسان په بشري جامعه کي د کار کولو اشتراک ونلري خو د شر (بد عمل) فاعل و ګرځي او ياهم په جامعه کي د کار کولو حق و نلري خو د صالح عمل فاعل و ګرځي موږ تردې ځايه پوري د قرآن عظيم الشان مبارک آيتونه تر پوره تشریح او توضیح لاندې د ويونکي د پاره وليکل او دا موثابته کړه چي ښځه او د هغې موجود ديت د قرآن پاک د ارشاد اتو سره سم د جامعي نه هيريډونکی مهم جز دی. او بيا مو په دوهمه برخه کي د ښځي اشتراک او کار کولو زمينه پخپل استعداد سره سم تشریح او ثابته کړه او دا موهم پوره قناعت حاصل سوچي قرآن پاک د کار کولو او علم زده کولو مخالف نه دئ. د اجتماعي ژوند په څنگ کي بي بعضي قاعدې او مقررات وضع کړيدي چي د هغو په نه منلو کي ورته د جزا حد ټاکل سويدي، څو په جامعه کي د اغتشاش، سرکښی او خرابوالي مخه ونیول سي بيا موږ وکتل چي ددې قرآني آيتونو تطبيق سويډی او که نه، دا مو هم واضح کړه په مثالونو سره چي د پيغمبرانو اهل بيت او دعوامو اهل بيت هر يوه خپله دنده پخپل وخت کي ترسره کړيده او که نه؟ مثلاً: که موږ د خپل وطن افغانستان جنوبي او شرقي حصه تر غورلاندې ونيسواو يا هم ولاړ سو هلته پخپله ليدلی حال و وينو دا به راته واضح سي چي اسلام يوازي د ښهر د خلکو د پاره نه دی راغلي بلکه د عربو او عجمو د پاره يو ډول اوبيله کوم امتيازه څخه انسانان و وحدانيت ته رابولي. په همدې خاطر موږ دو مره ډير تا کيد کوو چي د نړاو ښځي ترمنځ کوم توپير د رب العزت د خدمت په لاره کي او ياهم د علم د زده کړي په لاره کي نسته. دلته صرف د انسان کوتاه فکري ده چي ځانته برتري ورکوي.

موږ مخ کي د خپل گران وطن (افغانستان) د شرقي او جنوبي حصو څخه نوم واخيستئ هلته ښځه د نارينه پشان کار کوي قلبه (يوې) کوي د ځنگلو څخه لرگي ماتوي او کور ته يې راوړي او حتي داسي قبيلې هم سته چي فقط نارينه د کور څارنه کوي خوراک او څښاک کوي او نور پاتي کارونه ټوله د ښځو په غاړه دي.

بله ډله زموږ د پاکي خاوري کوچيان دي. دا هغه کسان دي چي په ژمي کي يو ځای او په دوبي کي بل ځای کډه کوی د دوی ژوند هميشه سياردی د خپلو مواشيو (پسونو او وزو) تابعداران دي، په دې معني هر هغه چيري چي د دوی پسونو ته شني

شني دښتي او د خوراک څر ځايونه موجود وي او زمينه د خوراک د دې پسونو د پاره موجوده وي کله کوي او هلته خپلي کړدئ دروي. د دوی ښځي لکه نارينه د ژوند په ټولو برخو کې ونډه اخلي خپل ملي لباس او اسلامي عزت نه هيروي. دا د دوی د ژوند کار او بار دی د دوی په خوښه د دوی جامعه جوړه او هر څوک (نراوښځه) پخپل وس او قدرت باندي کار کوي پخپل ټاټوبي کې پخلی. د مېړو لوشل او د اوبو راوړل د ښځو دنده ده. خپل ديني مضامين هم وايي او ملائيان هم لري او د اسلام د مقدس دين پيروانان دي چې حنفي (پاک) مذهب او د حضرت ابراهيم عليه السلام په دود او دستور باندي ولاړ دي.

صرف په ښارونو کې د ژوند طريقه او د کار کولو لاري چاري دکلي يا بانډو د قوانينو سره توپير لري. ځکه جامعه بيله او هم بيلي غوښتني لري. په دې معني چې انجونې او هلکان بايد مکتب ته ولاړ سي، کله چې مکتب ختم کړي بيا فاکلتي ته ځي او بلاخره د تحصيل د ختم نه وروسته په دفترونو او مدرسو کې معلمان او يا هم په شعباتو کې ماموران جوړېږي. د کار کولو له لحاظه دغه د ښهر کلچر او دکلي او بانډو کلچر کوم توپير نلري ځکه هر څوک پخپل استعداد او د ذهن په تکامل سره دخپل ضرورت وړ مشکلات حل کوي زمينه د ښه کار کولو او بد عمل کولو دواړو ته مساعده ده ځکه چې دهیڅ نارينه په سر ښځه او دهیڅ ښځې په سر نارينه نه مقرر کېږي. دواړه پخپل ذات کې دخپل قوم، کور، اوکلي نمايندگان دي که ښه کوي هم او که بد کوي هم قرآن عظيم الشان د ټولو د پاره يو کتاب دي يوه معني لري او يو رنگه معلومات پکښې حل دي.

داسي نه ده چې کوچيان او باده نشينانو د پاره يو قانون وي او د ښارد خلکو د پاره بل قانون.

په قرآن عظيم الشام کې د جامعي د بهبود او فلاح په خاطر د ټولو مؤمنانو (نراوښځو د پاره) يو رنگه داسي ارشاد لري.

وَقُلْ لِّلْمَرْمَنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ ذُبَّصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ وَأُولَآئِهِنَّ وَأَبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ ذُرِّيَّاتَهُنَّ أَوْ إِذَا نَسَّاهُنَّ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَلَا التَّابِعِينَ غَيْرَ ذَٰلِكَ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ
الطُّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِرِجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ
زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا ذِيهَا أَلَمْ مِّنْ لَّعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ (31) النور

ترجمه: ووايه اي محمده (ص) ايماندارو ښځو ته چې پټې دي کړي (له نامحرمو سر و څخه) سترگې خپلي او ښه ټينگ دي وساتي فرجونه (دستر ځايونه) خپل او نه دي ښکاره کوي زينت (ښايست) خپل مگر هغه چې ښکاره کېږي (مخونه اولاسونه) او وادي چوي ټکری (پورنۍ) خپل په گريوانونو (پټي ښکاره نسي) خپلو او نه دي ښکاره کوي د ښايست ځايونه خپل وهيڅ چاته مگر د پاره د مېړنو خپلو يا پلرونو خپلو د مېړنو خپلو ته يا زامنو ته يا زامنو د مېړنو خپلو ته يا وروڼو خپلو ته يا زامنو د وروڼو خپلو ته يا زامنو د خويندو خپلو ته يا ښځو ته يا هغه چاته چې مالک سویدی ښي لاسونه د دوی يا هغه تابعانو ته چې نه وي خاوندان د حاجت ښځو ته د سپړونه (ايژک) يا هغو هلکانو ته چې نه وي خبردوی په اسرار د ښځو او نه دي وهي دا ښځې پښې خپلي چې معلومي کړي شي هغه څه چې دوی يې پټوي له زينت (گانې) خپلي. دغه رنگه توبه و باسي تاسي والله (ج) ته ټوله اي مؤمنانو د پاره د دې چې تاسي ښيگنه او خلاصۍ ومومي په دارينو کې تفسير: د دې مشرح او کاملو آياتونو څخه ثابته کېږي چې کفين (ورغوي) په الي مظهر کښي داخل نه دي ځکه چې ډير دنيوي او ديني ضروريات فرائضو اداينه دوی ودي ته اړ باسي چې ورڅخه کار واخلي لکه لاسونه که د هغوی د پټيدو

حکم ورکړل سي نو بنځوته به په کار و بارکي ډیر سخت رپر او تکالیف وروړاندي سي. برسیره پردې فقهاوو هم پرهمدغو باندي قیاس کړیدئ لکه چي دغه اعضا' متشني سول نو د هغو تعلقات لکه گتمی، نکریزي او رانجه هم په استثناکي ومنل سي. لیکن واضح دي وي چي په الي مظهر منها سره بنځوته عندالضرورت د هغو اعضاوو په اظهار کبني اجازه ورکړې سویده نامحرمو سړیو ته له سره اجازه نسته چي دوی دي خامخوا دغه بنځوته وگوري یا له هغو سره دي سترگي په سترگي سي یاد دوی د اعضاوو سیل دي وکړي.

تنبه: ددې مبارک آیت څخه معني دا نه ده چي وویل سي او هیر سي. دلته زموږ د ژوندانه اصلي هدف، اصلي قانون او اصل سرنوشت ټاکل دي په دې معني هر هغه وخت چي یوه بنځه وغواړي علم زده کړي او یا هم د کار د پاره یا هم د وظایفو د اجرا کولو د پاره د باندي ووزي باید دا په نظر کي ونیسي چي په څنگه ایجاباتو او څنگه طریقه سره کولای سي خپل د مطلب حل وکړي. ځکه د اسلام د طریقه لاره او واجبات قوانین (د نراو بنځي د پاره داسي وضع سویدی چي د یهود، نصارا او صائبینو په خلاف دي.

د ادري ټولني همیش دا انتظار کوي چي د مسلمانانو ضعیفوالی بد بختي او بې ایمانی ژر تر ژره رامنځ ته سي خو د الحاد او کفري ټولني د خوشحالتیا او آراموالی خیال او خوب په حقیقت تبدیل سي. ځکه خورب العزت د خپلو خاصو پیروانانو (مسلمانانو) د پوهی آرامی او اطمینان په غرض مکرر آیاتونه تشریح او نازل کړيدي خو د مشکلا تو په وخت کي هغوی بې طاقته او بې حوصلې نسي. که چیري د لویو غمونو په گرداب کي ولویږي نو د صبر او حوصله څخه دي کار واخلي چي په دې طریقه هم د خپل پروردگار رضائیت حاصلولای سي او هم به خپل مراد ته ورسیري. او که چیري د وړو کارونو سختی او ناحل کیدل رامنځ ته سي باید د مشوري او نورو دوستانو (مسلمانانو) په رهنمایی او کمک سره هغه حل کړي، خو د د بنمن زړه هیڅکله دامیلان پیدا نه کړي چي گواکي د مسلمانانو د حالت د خرابوالي سیل بین سي. باید یو مسلمانانه بنځه او مسلمان نارینه د بهترینو اخلاقو په درلودلو سره لکه چي حضرت رسول مقبول (ص) اود هغه سرتیرو په اسلام مین یارانو د خپل اخلاق او مکمل ایمان په درلودلو دا پاک او منزه دین ترموږ پوري را ورساوه اوس پرموږ هم دا فرض ده چي دادین په کامله توگه ترآینده نسلونو پوري پاک او بیله کوچنی، سهوي او غلط فهمی سره وساتو او بیله کمی شخصي ادعا او غوښتنی څخه نورو نسلونو ته ټکي په ټکي ورسوو اودا سلسله د ځنځیر په شان یود بله تقدیم کړو.

هغه بیخایه فعالیتونه اود خود خواهی اغراض کوم چي د غربی ممالکو له خوا څخه صادریري په غوراو عمیقه توگه ترخپرنی لاندي ونیسو ځکه هیڅ د بنمن د بل د بنمن د پاره کمک نه کوي مگر دهغه په شکست کبني موږ پخپله افغاني جامعه کبني په واضح او څرگنده توگه وینو چي په اسلام مین نارینه او بنځي د خپل دین، مذهب، طریقی او روانو په درلودلو سره همیش د کفري او الحادي جامعې د سترگو خارگر ځیدلي دي.

په دې ډول چي هم د باندي دکورونو (په جامعه کي د ژوند د لارو چارو د سنبالولو د پاره) کارکوي او هم د ننه په کورونو کي د خپل ټاټوبي د بنایست زمینه پخپله غاړه لري.

ترنن ورځي پوری د بنمنانو ډیری هلي ځلي وکړي چي زموږ په جامعه کي د نفاق درزو اچوي د بیخایه او غیر انساني اعمالو په واسطه د مسلمانانو ذهنونه داسي کړکیچن کړي چي گواکي د حقیقت اخبار لولي، خود ډیری خوشحالی ځای دی چي زموږ په وطن مین په الاهي دین او ایمان باندي قایم مقام نراو بنځي د داسي توپوڅو دمخ نیوي د پاره تدابیر او لای زمي طریقی اختیاروي. موږ ددې مثال دگپاره د روس د وحشي نظام غوښتونکي (کمونستان) اود هغوي مستقیم تجاوزات زموږ په گران هیواد

افغانستان کبني د یادولو وړ بولو، ځکه د افغاني مقاومت له لاسه د سقوط او بربادی سره مخامخ سول او داسي د عبرت

درس يې واخيست لکه چې زموږ پلرونو د انگریزو امپراطوري ته ورکړ او دا خیالي امپراطوري يې ورته سقوط کړه. اوس چې بعضي خود غرضه او یا هم د غرب پلورل سوي اجیران دا ادعا کوي چې گواکي په افغانستان کي د بنځو حقوق موجود نه دي دا په دې معني نه ده چې دوی د افغاني ټولنی سپکاوی کوي بلکه د دوی هدف د اسلام د مقدس دین ضعیفوالی او یا هم د دې مقدس الاهي کامل قانون نیمگړتیاوي چې د دوی د ذهن زاینده دي و جهان (و خپل کفري هیوادونو ته) د خپل ابتکار او زحمتونو نتیجه وگڼي او وښي. حال دا چې لمر په دوو گټو نه پټ کیږي او یا هم د شب پرک په پښو باندي که آسمان را ولویږي نه تکیه کیږي. موږ په ډیره میرانه او ټینگ عزم سره دا پتیلی ده هغه ضعیف النفس نارینه او بنځي چې فقط پخپل ژوند کي د خپلي خوشحالی نه بغیر بل څه نه غواړي زړونه او فکرونه د دې څخه خالي کوو چې گواکي کولای سي د بلبل او طوطي په شان خو خبري چې د ایمان او عقیدي څرگندوي هم نه دي په خلگو و قبولولای سي.

موږ کامل دین، قانون، رواج او د سپلین لرو هیڅکله افغانانو خپل کلچر پر بیگانگانو باندي نه دی خرڅ کړی بلکه دهغه محافظت يې خپله وجداني او ایماني وظیفه بللې ده.

په یوې لنډې مقایسي سره موږ کولای سو د غیر اسلامي او اسلامي جامعي ترمخ توپیر د یوه با وجدانه او بې غرضه انسان و ذهن ته تقدیم کړو او بیا و وایو چې قضاوت او عدالت دهغه په اختیار دی. کومه یوه ډله د حقوقو درلودونکې ده اسلامي او که غیر اسلامي؟

((اول))

په اسلامي معاشره کي هر هغه وخت چې ماشوم پیداسي د خپلي مور په غیر کي د پوره مهربانی، عفت او ناز په درلودلو سره د یوې خواد مورد اصلي شیدو څخه په گټه اخیستلو سره د بلي خوالو ټیږي او د دې ترڅنگ د پلار، ورور، خوراو نورو دوستانو په پوره پاملرني سره روزل کیږي او د محبت یوه مکمله ټوټه گرځي. ماشوم پوهیږي چې زما دوستان کوم دي)

مقایسه

په غیر اسلامي (کفري) ټولنه کي ماشوم د پیدا کیدو سره سره په شیر خوار گاهانو کي دا خلیږي د نرسانو او بیگانگانو تر تربیه لاندې روزل کیږي اکثره د مورد شیدو څخه محروم وي. د پلار، ورور، خوراو نورو اقرباوو د محبت څخه کمبود.

((دوهم))

د ماشوم په لوی کیدو سره په اسلامي جامعه کي د مور، پلار ورور، خوراو نورو نژدې دوستانو لکه نیکه او اناله خواد انسانیت او اسلامیت درس او د حیوانیت څخه لیري درسونه وربښول کیږي په دې معني چې خپل د شرم ځایونه باید پټ کړي، لوڅ ونه گرځي، د خور، ورور، پلار او مور څومره حقوق دي وربښول کیږي او دهغه په جامعه کي ثبت او اخلاق يې په کامله توگه ترخپرنې لاندې نیول کیږي خو ونسي کړه لای د بیگانگانو منفي رواجونه دهغه د ژوند حرکات په بله لاره و هڅوي که چیري دا درسونه په تنبهي ډول هم وي.

مقایسه

په غیر اسلامي جامعه کي ماشومان د لوی کیدو سره سم د شیر خوار گاه څخه و کود کستان ته راجع کیږي چې هلته د ډول ډول کورنیو د رواجونو او عقیدو ماشومانو سره یو ځای لو ټیږي. او علاوه پردې د معلم له خوا هغه تدا بیر چې د حکومت د واکمنو له خوا مقرر سویدي ورته ښوول کیږي هغوی (ماشومان) د شرم، عفت او عزت د ځایونو د پروانه ساتلو په بنا باندي داسي تربیه کیږي چې گواکي یو زیروح د مجبوریت پراساس باندي تر تربیي لاندې راځي. هغوی ته د معاشرې د خرابوالي (فاحشه توب) درسونه په گوته کیږي د مور، خور، ورور او پلار حقوق پخپلو قوانینو کي نلري بلکه داسي

مفکوره او لاري ورته بنوول کيږي چي هغه د آزادي فضا لوی کيدل دي.

(انسان بايد ترقيده او مقرراتو لاندې لوی نسي). هغه د وحدانيت درسونه چي الله پاک په قرآن عظيم الشان کي د ماشومانو د تربیې د پاره مورته د حضرت محمد (ص) په واسطه تشریح کړيدي اود جامعي څخه يې د شر او فساد دليري کولو د پاره لکه زنا، لواط شراب خوري او نور قبيح اعمال د قاعده او قانون په واسطه بنودلي څو د ورکوالي څخه په ذهن کي ثبت او ولويږي نه بنوول کيږي په دې معني: انسان د فطرت او خپلي آزادي په چوکاټ کي بايد و روزل سي هغه بايد سرزنش نسي اود هغه دمغز د ناراموالي سببونه که څه هم د هغه د آينده د بد ژوند سرنوشت بنکاره کوي و نه ويل سي او يا هم فراهم نسي

((دریم))

په اسلامي ټولنه کي د ماشوم تربیې اود هغه حرکات د عمر تر معيني اندازې (بلوغيت) پوري دمور، پلار، خور، ورور، نيکه او انا له خوا په پوره او کامله توگه ترغور لاندې نيول کيږي دا ځکه چي ماشوم د کامل عقل او منطق په نه درلودلو سره کيداى سي د حقيقت څخه منحرف سي.

کله چي د کبريت (بلوغ) مرحلي ته ورسېږي نو د مور پلار خور ورور نيکه او انا مکمله څيرنه او لار بنوونه تر ديري اندازې پوري ختمېږي او زلميان د الاهي قوانينو په لار بنووني سره تا ديب کيږي د ماشوم والي د دورې څخه تر لوی والي پوري مسجد او مکتب ته داخلېږي اود کبريت په دوره کي ورته داسي ويل کيږي ((اوس دي واک او اختيار خپل دی ستانه رب العزت ستا دگناهونو سوال کوي اودگناهونو د ارتکاب په واسطه به درته سرزنش درکوي)) اود جامعي دروند پيټي چي عبارت د عزت نفس څخه دی د اولني شرط په حيث ورته په گوته کيږي کيداى سي دا قوانين د عمر په 14 يا 15 کلنۍ کي وي. خوبايد په ياد وساتو چي دمخکي د جغرافيايي حالت په نيولو سره د دې عمر د اندازي ډيروالي او کموالي هيرنه کړو.

مقايسه

په غير اسلامي ټولنه کي خلگ په يوه ديموکراتيکه فضا کي د عزت نفس او شرم څخه ليري تربیې او تر 18 کلنۍ پوري د حکومت په ادارې پوري مربوط احکامو لاندې روزل کيږي په خلاف د دې چي د يوه انسان او حيوان ترمنځ تربیې بايد په کومو حالاتو کښي او په کومو خواصو کښي تر مطالعي لاندې ونيول سي ادامه لري. د ماشوم ميلان د غير انساني اخلاقو وخوا ته د همدې دورې څخه شروع کيږي. د بلوغ يا د 18 کلني دورې څخه وروسته خود مختاره او په کامله توگه د مور او پلار څخه جدا ژوند باندي اتکا لري.

((خلورم))

په اسلامي معاشره کي هغه وخت چي انسان و بلوغ يا سالم والي ته ورسيدى نو د جامعي د تکثير د پاره و نکاح ته ضرورت لري دا نکاح که په شخصي رضائيت او يا هم په اجتماعي رضائيت باندي وي د قبول وړده. (که د مور پلار په خوبه وي او که پخپله دهلک يا انجلي) نکاح انسان د نفسي خواهشاتو د غريضي څخه چي په نا جائيز صورت بايد انجام سي را باسي او خپل واک پخپل کور کښي ورته مصرف کوي او بيا بيا دا نکاح نه تجديده کيږي بلکه د مرگ تر ساعتته د ژوندانه د اړيکو يو ځای والئ د همدې نکاح په واسطه دوامداره کيږي. او دا اړيکي نه شلیدونکي

دي احياناً ڪه ڊڪورني يا جامعي مفسد ڪيدل را منع ته سي نو په ڊيرنرم او احسان سره طلاق واقع ڪيري. لڪه چي پروردگار عالم هم په ڊي باره ڪي داسي ارشاد لري.

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ قَامَسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ. 228البقره

حقيقي طلاق ترڊرو مرحلو وروسته واقع ڪيري هر مسلمان ڊپاره دا لازمه ده چي د طلاق په وخت ڪي د عدل انصاف احسان او پوره قضاوت خخه ڪار واخللي. دڊي بحث داخليدل دلته نسته په نورو ڪتابونو ڪي مور په ڊي باره ڪي مفصل بيان او تشریحات لرو.

نوٽ: دڊي خبري ياد بايد وساتو چي نڪاح په هغه صورت ڪي تجديده ڪيري چي خدای مه ڪره بنسخه د ميړه د اجازي نه بغير د داسي ڪار په اقدام لاس پوري ڪري چي ميړه ورته د طلاق جواب ايښي وي. په ڊي باره ڪي د طلاق قاعده او قانون بايد وويل سي.

مقيسه

په غير اسلامي جامعه ڪنبي دا ضرورنه ده چي د ژوند تر آخره پوري ميړه او ماندينه يو دبله سره ژوند وکري هميشه تريوي معيني مودې پوري ژوند کوي او بيا طلاق اخلي. ڪه څه هم دا ڪار د ژوند په سلسله ڪي څو ڪرته تڪرار سي د عيب او شرم خبره نه ده. او ڪه په شهواني رضا سره د بيگانه و خواته ميلان هم ولري ڪومه گناه يا شرم نه دي.

((پنجم))

په اسلامي جامعه ڪي نارينه مجبوره دي د ڪور ڪهول ٽول ضروريات پوره ڪاندي ولي بنسخي ته دا حق ورکري سويدي ڪه پخپله خوبه ڪار نه کوي بايد په ڪور ڪي ڪنبيني و خوري او وڅڪي. د پلار ميراث هم واخللي او د ميړه تر مرگ وروسته د ميړه په ميراث ڪي اتمه برخه هم خپل حق وگرځوي چي دا ڪار ورته اسلامي شريعت په حق ورکريدي. او دا يې هم اضافه حق دي چي د نڪاح په وخت ڪي خپل حق مهر و خپل ځانته ڪنبيريدي او هيڅ چاته يې ورنکري.

مقيسه

په غير اسلامي جامعه ڪي د و مرز ياد امتيازات نسته د بنسخي د پاره.

((شپڻم))

په اسلامي جامعه ڪي د بنسخي قدر او عزت په هر څومره ڪي چي د ڪبريت (سپين سروالي) سن ته رسيري ڊيريږي. د ڪور ڪهول چارواگي او اختيار، د پيسو خرڅ او سپما، وهلڪانو ته واده ڪول د مري او ژوندي په حق ڪي (خيرات، ذڪات، صدقه) او اڪثره امتيازات د بنسخي په اختيار ڪي راځي او د مرگ تر ساعته هغې ته مور، انا او ڪه د دولت شته والي ڊير سي او حج ته ولاړه سي د بي بي حاجي (اجانئ) په نوم سره ياديري. په ڪور، ڪلي او ڪوڅه ڪي د قدر وړ شخصيت گرځي.

مقيسه

په غير اسلامي جامعه ڪي دا امتياز بل ڪل نه ليدل ڪيري څڪه د اقتصاد موضوع او ياهم بزنس د ځوانن نه شروع اود خود خواهي غريضة د ماشوم والي نه په ميراث اخلي څڪه خو په يوه ميړه باندي اکتفا نه کوي او ژوند خوشحالي بولي نه عزت اولادونه هم پخپل ڪور اود والدينو په حقوق باندي نه تربيه ڪيري بلڪه د 18 کلني نه وروسته د يوي پرندي په شکل الووزي او خپل ځانته جدا ڪور جوړوي اڪثره دولت د سپين سرو او سپين ږيرو د پاره دارالمساكين جوړوي (دارالحفاظ) لکه ماشومانو ته چي ڪود ڪستان جوړوي دڊي خپلو زړو نارينه وو او بنسخو د پاره هم داسي ځايونه جوړوي څو دا ناتوانه انسانان وکولاي سي هلته خپل آخري ژوند په يوازي والي ڪي تير ڪري دا څڪه چي دا زاره د جامعي خخه وزي څوڪ

ورسره خبري نه کوي خصوصاً ځوانه طبقه. او ځني يې بيا دشتو په صورت کي پخپلو کورونو کي او سپري د ځان د يوازي والي د پاره حيوانات (سپي، پشي) او نور ساتي او خپله مشغولا پرې کوي. ((اووم))

انسان چي يو جليل القدر مخلوق دی او پروردگار ورته د کرامت لرونکی لقب ورکړيدی سربيره پردې چي دانسان درجه يې په ټولو کائناتو باندې لوړه ساتلي ده په دې خاطر چي انسان په انسانيت او حميده اخلاقو بڼه بنکار يږي. حيوان چي د شعور درلودونکی ولي سالم عقل څخه کمبود دی د حيوانيت په چوکاټ کي د انسان د خدمت د پاره مقرر سویدی. په همدې منظور په اسلامي ټولنه کي فحشا چي د جامعي بد بختي او فساد اچولو زمينه برابروي د نسل د خرابوالي او جدل باعث گرځي بده گڼل سویده او مرتکب يې د نکاح درلودلو په صورت کي په رجم سره پوهولی دی او ددې لاري همنونعان يې سره د همدغه رنگه افعالو هم خلاف دانسانيت او جامعي گڼلي دي چي د اجرا په صورت کي مرتکب ته سزا ورکول کيږي. خود انسان او حيوان فرق وسي. ځکه حيوانات هم بيله شرم او حيا څخه په هرځای او هروخت کي خپل نفساني خواهشات پوره کوي او بيله دې نه چي د نورو د ليدلو او خنديدلو سبب گرځي ځان خوشحاله ساتي.

مقايسه

غير اسلامي ټولنه ددې قوانينو څخه معاف ده د رضا په وخت کي هر چيري په هره تفريح گاه، پارک، حوض آب بازي، سيندونو يا بحرونو په څنډو او حتي په جاده کي د خپل نفسي اغراضو د ارضاع د پاره زمينه مساعده بولي بيله مسئوليته په ډيره بې پروايي کي خپل اعمال بنکاره کوي او زنانه هم په لوڅ او مکمله بې حيايي کي د ښهرونو او کوچو په شاوخوا کي ليدل کيږي چي دا کار د انسان او انسانيت درجه د حيواناتو په مقابل کي راکښته کوي.

((اتم))

په اسلامي ټولنه کي دنارينه يا بنځي مرگ په ډيره عذابداري سره ترسره کيږي او حتي اضافي اخراجات هم په ځان منل کيږي خود خپل مړي بې قدري په ځان نه مني په دې معني چي څوک ونه وايي ((مړي يې بې قدره وگڼي)) او کله چي نارينه مړسي نو بنځه د خپل ميړه د احترام په خاطر تر څلورو مياشتو او لسو ورځو پوري نه دچا سره نکاح تړي او نه هم بهر ته د وتلو کوښښ کوي چي دې کار ته عده ويل کيږي. دا کار د جامع د سالم والي د پاره دی ترڅو په دې څلورو مياشتو او لسو ورځو کي معلومه سي آيا حامله داره سویده او که نه؟ او دا کار په الاهي فرمان سره سویدی. په دې خاطر چي د اولاد په سر جگړه رامنځ ته نسي.

مقايسه

غير اسلامي جامعه د دوه مړه لوی او عظيم کار دروندوالي پخپلو اوږو باندې نه اچوي او نه هم يود بل احترام ته په دې اندازه قايل دي (ميړه او ماندينه)

((نهم))

1. علاوه پردې ټولو امتيازاتو نارينه د بنځي د نکاح تړلو په وخت کي په نامه د حق مهر قبولول کوي اولکه منځ کي چي وويل سول دامهر ددې بنځي خپل شخصي مال دی.
- 2: دميره په مال کي اتمه حصه پس له مرگه دميره حق لري
- 3: بنځه حق لري په کور کي کښيني او د باندې کارونه کړي.

4: د کور خرڅ او جامې تهیه کول د کور د اسباب سره د بنځي حق نه دی.

5: د پلار په میراث کې د وې خویندې دیوه وروړ حق لري.

مقایسه

حال داچې داسې اکثره امتیازات په غیر اسلامي جامعه کې نه لیدل کېږي.

اوس به بیرته راوگرځو خپل اصلي هدف ته چې هغه د جامعي د ترتیب ، تنظیم او مقرراتو منل او قبول سوي ایجابات دي.

قانون

لمړی هر هغه څوک چې د مسلمانانو په منع کې بیخایه تبلیغ کوي ، نفاق اچوي ، بهتان وایي او یا هم دخپل نفسي خواهشاتو په مبنا باندې ولاړ قوانین وضع کوي په دې خاطر چې د مسلمانانو نوم بد کړي پروردگار عالم ورته داسې جزا ټاکلي ده.

رَبِّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ ذَنْبَ تَشِيْعِ الْفَاحِشَىٰ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ دَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَىٰ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَذَنُتُمْ لَّا تَعْلَمُونَ (19) النور

ترجمه: هغه کسان چې خونبوي څو خپره سي د فاحشه توب او بدنامۍ خبره په حق د هغو کسانو کې چې ایمان یې راوړی دئ سته د دغو کسانو د پاره عذاب درد ناکه په دنیا کې او په آخرت کې او الله (ج) ښه عالم دئ او تاسې نه پوهیږئ. تفسیر: هر هغه څوک چې خپل شخصي اغراض په کار اچوي او یا هم په غیر شعوري توګه داسې نامناسب کارونه کوي چې هغه د مسلمانانو د جامعي عزت او حقانیت ته صدمه رسوي دا دواړه حالتونه د پروردگار عالم د قهراو غصه سبب ګرځي هغوی ته په ژوندانه کې هم ذلیل والی او په آخرت کې هم عذاب ورکوي. دا ځکه چې انسان باید دانسانیت او حقیقت تر شعار لاندې ژوند وکړي (درواغ ، تهمت ، ملنډې ، بهتان ، غیبت او په سپکه سترګه کتل) دانسان د پاره عالی شخصیت نه تعین کوي. دا کارونه دهغه چا د خوا څخه عملي کېږي چې پخپل نفس باندې کامل قدرت نلري (ضعیف النفس) وي ځکه خوداسې انسانان دخپل شخصي ژوند د رفاه په عوض د بد بختۍ وسائل پخپله پیدا کوي او بیا په هغه ګردآب کې خپل ځان اچوي. مور د لته په ډاګه ویلای سو.

هر هغه څوک چې مسلمان نارینه او مسلماني ښځې او یا هم ځوان نارینه او ځوانې ښځې او یا هم ماشومان هلکان او ماشوماني انجونې د علم او پوهې له ليارې منع کوي او دخلقو په ذهن کې داسې بیخایه افترا ګانې اچوي چې ګواکې د دې علم په واسطه جامعه خرابه کیدای سي او یا هم د ننني ورځي علوم د کفر او الحاد باعث ګرځي ، دا په حقیقت کې هغه بدعتونه او بد ګمانونه دي چې پخپله د کومي غریزي او یا هم شخصي عناد کوتاه فکري ښکاره کوي په همدې سبب بیله مسئولیته څخه خپلې بیخایه نظریې وړاندې کوي او په دې عقیده نلري چې پروردگار عالم د ښو او بدو مالک دی جزا د نیکیو او سزا د بدیو فقط د هغه په قدرت کې ده د مقرراتو د پاره یې مختلف قوانین وضع کړيدي دهغو اجرائاتو د په نظر کې نه نیولو سره کیدای سي د پروردگار عالم په قهراو غضب سره برخه واخلي.

په دې صورت کې به ملامتیا په شخص باندې ولویږي.

مور د لته یوه لنډه کیسه د حضرت بی بی فاطمه الزهرا د ژوند څخه را نقلوو چې زموږ د مشهور او پیژندل سوي روحاني شهید الحاج عبدالرب اخوند زاده له خولې څخه د بی بی فاطمه الزهرا د زیږیدني په یاد بود یې د ده پخله جامع جومات کې وکړه او زموږ سره په نوار کې ثبت پرته ده (پاتي ده) را نقل کوو.

((وایي یوه ورځ حضرت حسن او حضرت حسین رضي الله تعالی عنهم وږي او دخپل مور څخه یې د ډوډۍ سوال وکړ. بی بی فاطمه الزهرا چې د حضرت محمد مصطفي (ص) لور او د حضرت علي کرم الله وجهه منکوحه وه په داسې حالت کې

ژوند کاوه چي اکثره به د لوږي ويده کيدل ، په ټوټو پورني او کالي به يې په ځان کي وه څرنگه چي داد پيغمبر اهل بيت وه او پيغمبر بيله الله (ج) نه د دنيا طمع هيڅ نه لرله او نه يې هم د دنيا سره علاقه درلودل او نه يې هم په کور کي څه درلودل چي داينده غم په وځوري . ځکه خو بي بي هم دخپل پلار پشان خالي لاس او خالي ديگدان ژوند کاوه . د ډوډۍ د پيدا کيدلو د پاره د قريشو او نورو کفارو دروازو ته و دريدل خو د غنمو د ميچن کولو او يا هم کالي پرې منځلو په عوض کي مزد واخلي او خپل معاشي په وکړي .

په دې ورځو کي کفارو ټولو په گډه تعهد کړی وو چي نور به و مسلمانانو ته د کار کولو زمينه نه مساعده کوو او دوی به پرېږدو چي د لوږي مړه سي . خير پس له ډيرو گرځيدو و راگرځيدو ناکامه او محرومه د کار د پيدا کيدلو څخه کورته په تش لاس راغله . دلته دوه واړه ماشومان په ژړا سردي او ډوډۍ غواړي . بي بي په دې ورځ ډيره دلتنگه سوه حضرت علي هم چيري د غزا د پاره تللی وو په کور کي يوازي وه خوني ته ولاړه او دوه رکعته لمونځ يې وکړ او پروردگار ته په ژړا سوه او داسي وويل . ((اې پروردگار ؛ نه کارسته نه ډوډۍ سته يادا ماشومان ماړه که يايې درواخله)) . يعنې مړه يې که . دا ورځ ډيره استثنايي ورځ وه چي بي بي د ډيره درده څخه په ژړا او افسوس دا جمله ترخولي و ايسته .

ويل کيږي چي د بي بي په ژړا سره عرش عظيم په لرزه راغی . او د پروردگار عالم ټول کائنات متحير سوه رب الجليل حضرت جبرائيل عليه السلام ته امر وکړ چي ورسه پيغمبر خبر کړه .

جبرائيل عليه السلام و حضرت اخير الزمان محمد هاشمي ته راکښته سو او ورته وې فرمايل ((يا رسول الله عرش په لرزه راغلی دی کائنات ټوله متحير دي بي بي فاطمه الزهرا په ژړاده)) کله چي حضرت رسول مقبول په خبر سو په منډه منډه راغی ځکه د خيراو برکت سمبول د مهرباني او دوستۍ ايجاد کوونکی دمخکي پرمخ گڼل سوی بشر د دې خبري په اوريدلو سره پوه سو چي کومه واقعه پيښه سویده راغی . وې ليدل چي د حسن او حسين په مخ کي د طعام نه ډک دسترخوان پروت دی نو رسول مقبول دا حالت غير عادي وليدی پوښتنه يې وکړه دا څه دي او څه وينم ؟ بي بي فاطمه ورته وويل ((دادالله ج داد دی لکه په قرآن عظيم الشان کي چي پروردگار عالم فرمايي .

كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ هَاتِي لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ رَبِّنَا اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (37) العمران

ترجمه : هغه وخت چي داخل سو (دمريمي وکوټي ته) زکريا عليه السلام نو پيدا يې کړه (وي ليدل) دمريمي سره هغه رزق چي دوخت په حساب کي نه پيدا کيدی وې ويل اې مريمي زه وينم تالره دا ؟ هغې وويل دا ټوله د جانبه د خدای تعالي (ج) څخه دي په تحقيق سره پروردگار عالم روزي ورکوي هغه چاته چي خوښه يې سي بيله حسابه .

رسول الله (ص) و فرمايل : څه دي وکړه او ولي دي وژړل ؟ بي بي فاطمه ورته قصه وکړه حضرت رسول مقبول چي د اخلاقو او مهربانيو يوه ټوټه وه پخپله وينا باندي داسي پوه کړه يا فاطمه : نوره دخپلو اولادونو دپاره نه ژاړې ته به زما دامت دبخښني دپاره ژاړې خو الله پاک هغوی را وبخښي او گناهونه يې معاف کړي . صدق الله وصدق رسوله .
قربان تر داسي رسول .

مور دلته دا قصه دافسانې يا وخت د ضائع کيدلو د پاره ونه کړه بلکه دامو په دې خاطر بيان کړه چي داسلام

ارشاداتو او هغه حقيقت ته متوجه سو د غلط فهمۍ او بيهوده گوښي څخه صرف نظر وکړو داسلام سترلارښود حضرت محمد (ص) خپله لور د نفسي خواهشاتو دارضاع څخه منع کړه ځکه نفسي خواهشات نسي کولای د حقيقت ځای ونيسي په خوله خبري دهرچا په وس او قدرت کي سته خو د هغو عملي کول د يوه لايق او مدبره انسان له لاسه د پوره کيدو امکان لري . اول د بي بي د پاره دا درس ورزده کړي سو چي تر فردي غوښتني اجتماعي غوښتني بهتره دي . دوهم خاندان د محمد

(ص) او خاندان د ایمان (مسلمانان) باید همیش د اخلاقو صبر او حوصلې نمایندگان وي نه داچي د شیطان د رضا د حاصلو لو د پاره خپل نفسي خواهشات بهتره او مقدم وگڼي.

دایوه لنډه تحفه زموږ د ټولو مسلمانانو د پاره یو د عبرت درس د انسانیت او محبت سرچشمه گرځیدلای سي. د قصرونو او هوټلونو د تالارونو څخه د انسانیت او اسلامیت آوازونه د معني لري لکه په باغ وحش کي د پینجرو تر شاه د حیواناتو نعرې او مستي اوس چي موږ ته ثابتته سوه په مکررو آیاتونو، د لیلونو او قصو سره چي علم برتره تر عبادت دی نو د بیاتازه کولو د پار د قرآن عظیم الشان لمړي سپاره ته څو اودا آیتونه چي فقط معني یې موږ لیکو را اخلو ځکه چي د ویونکي د پاره بهترين دلیل گرځیدلای سي.

کله چي الله پاک وویل ملا ټکوته زه پیدا پیدا کونکی یم په مځکه کي د یوه خلیفه (انسان) نو ملا ټکو په جواب کي ورته وفرمایل. پاکي دي وي تالره موږ ستا تسبیح وایو. ملا ټکو چي دانسان څخه مځکي پیریانان لیدلي وه هغوی په مځکه کي حکومت کاوه بد عملونه یې کول او یو د بله یې وژنه کول نو ځکه یې ورب العزت ته داسي وړاندیز وکړ چي گواکي انسان به هم ویني تویوي او نافرمانی به کوي ولي رب العالمین ورته وفرمایل. په هغه څه چي زه پوهیږم تاسي نه پوهیږي. ((آدم علیه السلام خلق سو او د ژوندانه د سمون ټوله لاري چاري ورو ونبولي سوې بیا یې ملا ټکو ته وویل ورسې اود آدم څخه تپوسونه وکړی. ملا ټکو چي د عبادت نه بل څه نه زده وه او نه یې لیدلي وه نو د آدم علیه السلام څخه پوښتني وکړې او هغه ټوله جوابونه ورته وویل نو ملا ټکي ټوله حیرانه پاته سوې د پروردگار عالم پر قول او وینا باندي یې اقرار وکړ او پوه سوه چي پروردگار عالم تر موږ لوړ مخلوق پیدا کړیدی او هم یې وهغوي ته کرامت ورکړیدی لکه چي قرآن ددې خبري تائید داسي کوي ((وکرنا بني آدم)).

دلته زموږ هدف ددې جملو څخه معلوم او ثابت سو چي علم برتره تر عبادت دی. عبادت شخصي گټه ده او علم دانسانانو د پاره خدمت دی. د علم په واسطه د الله پیژندنه منع ته راځي هغه څوک چي الله نه پیژني او یا د هغه په احکامو باندي اعتماد او عقیده نلري او بیا هم د هغه په احکامو کي سستی کوي یوې خواته، او هغه څوک چي درب العزت و حدانیت مني او د هغه و بندگانو ته د نیکی لاري نبوونه کوي او په دې لاره کي زحمتونه او برېونه گالي او ځان خاص د الله د رضا د پاره وقف کوي بله خوا، آیا دواړه سره برابر دي؟

نه: هیڅکله سره برابر نه دي. پروردگار عالم هم په دې باره کي داسي فرمایي **قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ** (الزمر 9 آیت)

ترجمه: ووايه يار رسول الله آیا برابر دي هغه کسان چي علم لري او هغه کسان چي علم نلري؟

تفسیر: داچي پروردگار عالم د علم درجه ډیره کړې ده عالم یې ترې علمه برتره بللی دی او موږ هم د علم درجه لوړه بولو نو

څنگه دیوه انسان د بې علمی و سایل اوزمیننه برابر وو او په دې لاره کي بیا د بیخایه د لائیلو په وړاندیز باندي تینگار کوو. حال داچي پروردگار عالم بنځه د نارینه د پاره داسي گڼلي ده لکه د سړي د پاره لباس و گوري هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَدَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ (187) البقره

ترجمه: دغه بنځي لباس دي ستاسي د پاره او تاسي لباس یې ددې بنځو د پاره. آیا داسي انسان سته چي خپل لباس د ځانه څخه و باسی او بیا ځانته عاقل و وایی؟
ددي ټولو بې علميو مسولیت د وخت د حاکمانو په غاړه دی.

تمت با الخير
لمرى ٲوك